

သုရားအကြိုက်ဆိုး ပူဇော်နည်း

နှင့်

ထိကြားမင်းခြတ်ဆိုသော ဂါဝာ

၁၄-၆-၆၁

ကျေးဇူးတော်ရှင် မဟာဓာရီ အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍာတ
မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး ဟောကြားတော်မူသော
သစ္စာလေးပါး တရားတော် အမှတ်စဉ်(၁၁)မှ
ထုတ်နှုတ်ပုံနိုင်ပါသည်။

မိုးကုတ်ဝိပဿနာ အဖွဲ့.ချုပ်က
ဤစာအပ်ကို ရိုက်နိုပ်ထုတ်ဝေပါသည်။

အမှတ် ၈၂ । နတ်မောက်လမ်း । ရန်ကုန်ဖြူ
တွင်ရနိုင်ပါသည်။
ဖုန်း - ၅၄၁၈၆၀

(မိုးကုတ်ယောဂီများအတွက်သာ)

ဘုရားအကြိုက်ဆုံး ပူဇော်နည်း

နှင့်

သီကြားမင်းရွတ်ဆိုသောကါထာ

ဟောကြားအသာဖော်

(၁၄.၆.၆၁)

ကျေးဇူးတော်ရှင် မဟာဓာတ် အရှုမဟာပရွှေ့တ
မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး ဟောကြားတော်မူသာ
သစ္ာ(၄)ပါး တရားတော် အမှတ်စဉ် (၁၁)မှ
ထုတ်နှတ်ပုံနှိပ်ပါသည်။

- J -

ကျေးဇူးတော်ရှင် စာရွှေမဟာပန္တိဘ^၁
 မိန့်ကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး
 မိုးကုတ်ဖြို့နှင့် ဟောကြားတော်မူသာ တရားတော်

ဘုရားအကြိုက်ခံး ပူဇော်နည်း
 ဟောကြားသောနေ့
 (၁၄.၆.၆၁)

အခါကာလ မဟုတ်ဘဲနဲ့ ပွင့်လာတဲ့ ပန်းပွင့်တွေက
 ဘုရားကို ပန်းမွေ့ရာအဖြစ်နဲ့ ပူဇော်ကြတယ်လို့ မနေ့က ပြော
 ခဲ့တယ် (မှန်ပါ)။

လူတွင်မက ကာမာဝစာရ နတ်သားတွေကလည်း စတု
 မဟာရာမ် တာဝတိုးသာက လာပြီးသကာလ...ဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်
 စံခါနီးမှာ မောင်နိုင်၊ မကြချုဘူးလား... (ကြချုပါတယ်ဘုရား)။

ဗြဟ္မာတွေက ပူဇော်ကြာယ်

ဒါတွင်မကသေးပါဘူးတဲ့ ဗြဟ္မာတွေကလည်း အင်မတန်
 မွေးကြိုင်တဲ့ အမှန်တွေ နဲ့သာမှန်တွေကို ဘုရားသခင် ကိုယ်
 တော်မြတ်ကြီး ပရိနိဗ္ဗာန် စံခါနီးမှာ အကုန်ကြပြီး သကာလ
 ဒီနေရာ ချကြလို့ မွေးကြိုင်နေကြတာပဲ။ ဒါလည်း ပူဇော်တာပဲ
 မဟုတ်လား... (မှန်ပါ)။

နောက်တစ်ခါ အားလုံးသောနတ်တွေ အကုန်လာပြီး
အတီးတွေ၊ အမူတ်တွေနဲ့ အမျိုးမျိုးအပုံဖို့ ကောင်ကင်းက မဟု
၏။... (ပူဇော်ပါတယ်ဘုရား)။

စာသက်မရှိတဲ့ စောင်ကြော်းပင်ကြီးကလည်း ပူဇော်ထာယ်

အဲဒီတော့ ရှင်အာနန္ဒာက အုံအားသင့်တယ်။ ပရိနိဗ္ဗာန်
စံကာနီး ရှင်အာနန္ဒာက အုံအားသင့်ပြီးသကာလ မေးတယ်။
သော်...အသက်မရှိတဲ့ အင်ကြော်းပင်ကြီးနှစ်ပင်ကလည်း အခါ
ကာလ မဟုတ်ဘဲနဲ့ပွင့်တယ်၊ ပွင့်ပြီး ပန်းပွင့်တွေ ချက်ချင်းကြွေကျ
တယ်။ ဘုရားကို ပန်းမွေးရာအဖြစ်နဲ့ ပူဇော်ကြတယ်။ မန္ဒာရဝါ
နတ်ပန်းတွေကလည်း ထို့အတူ ပူဇော်ကြတယ်။ တယ် ကြည်ညီ
စရာကောင်းပါလား။ ပူဇော်တာတွေကဖြင့် မနည်းလှပါကလား၊
နတ်တွေကလည်း တီးကြမှတ်ကြနဲ့ ကောင်ကင်းကနေပြီး တီးကြ
မှတ်ကြပြီး ပရိနိဗ္ဗာန်စံခါးနီး ပူဇော်ကြတယ်။ အဲဒါ ရှင်အာနန္ဒာ
က သိတယ်နော်... (မှန်ပါ)။

ရှင်အာနန္ဒာက သိလို့ ရှင်အာနန္ဒာက အရှင်ဘုရား ဒီ
ပူဇော်ပွဲကြီးကဖြင့် ခမ်းနားပါပေတယ်၊ ကြီးကျယ်ပါပေတယ်။
အတီးတွေရော၊ အမူတ်တွေရော၊ ပန်းတွေရော စုံလိုပါပဲ။

ဘုရားအကြိုက်တော့ မကျသေးဘူး

ညီတော် အာနန္ဒာတဲ့ ဒီပူဇော်ခြင်းသည်ကားလို့ ဆိုလို့
မိမိဖြင့် ကာသိုလ်ကောဓရပါကပ်ကဲ၊ ဒါ အား ကြိုက်ပဲ။

- ၄ -

တော့ မကျသေးဘူးတဲ့၊ ကုသိုလ်တော့ (ရပါတယ်ဘုရား)၊ ဘုရားအကြိုက်ဆုံးတော့ (မကျသေးပါဘုရား)၊ ဒါကလေး မှတ်ထားကြပါ... (မှန်ပါ)၊ ဒါကလေး မှတ်ထားကြပါ ဒကာ၊ ဒကာမတို့၊ ဘုရားကတော့ ပူဇော်တာ ကုသိုလ်တော့ ရပါတယ် တဲ့။ သို့သော် ငါဘုရား အကြိုက်ဆုံးတော့ မကျဘူး... (မှန်ပါ) သဘောပါပလား... (ပါပါတယ်ဘုရား)။

ကောင်းကင်က အတီးအမှုတ်တွေနဲ့ ပူဇော်နေတာပဲ ဒကာ၊ ဒကာမတို့၊ အဲဒါ ပူဇော်နေတဲ့ ဉား ညီတော်အာနန္ဒာ ခေါ်ပြီးသကာလ ပြောတယ်။ ညီတော်အာနန္ဒာ...အခု ပူဇော်ပသနေကြတာတွေ မြင်ပြီလားကွ...တဲ့။ မြင်ပါပြီဘုရား... အင်မတန် ထူးထူးမြားမြားကြီး....။

နတ်တွေက ပူဇော်ကြထယ်

အဲဒါ ငါဘုရားအကြိုက် မကျသေးဘူးကွ၊ ကုသိုလ်တော့ ရပါရဲ့၊ ငါဘုရား ပူဇော်တာတွေ အင်ကြင်းပင်ကြီးကလည်း ပူဇော်၊ ကောင်းကင်ကလည်း စတုမဟာရာမိတာဝတီးသာ ယာမာနတ်တွေကလည်း ပန်းအမျိုးမျိုး၊ အမွှေးအကြိုင်အမျိုးမျိုး၊ အတီးအမှုတ်အမျိုးမျိုးနဲ့ ပူဇော်ကြတာတွေဟာ ပူဇော်တော့ ပူဇော်ကြတာပဲ၊ ငါဘုရား အကြိုက်ကြီးတော့ မကျသေးဘူး။ ကုသိုလ်တော့ ရရဲ့... (မှန်ပါ) မောင်နိုင် ကျေနပ်ပလား... (ကျေနပ်ပါတယ်ဘုရား) ကိုပေါ် သဘောကျပလား... (ကျေပါပြီ)။

ငါဘုရားအကြိုက်ကို သေသေချာချာ ပစိနိဗ္ဗာန်စံကာနိုး

မင်းတိုကို ငါပြောမယ် သဘောကျပလား... (ကျပါပြီဘုရား)။

ဘုရားအကြိုက်ဆုံး ပူဇော်နည်း

ငါဘုရားအကြိုက်ကို ငါ သေသေချာချာ ပြောရလိုရှိရင် “ဓမ္မာနဓမ္မပဋိပန္တာ သာမိစိပဋိပန္တာ အနဲဓမ္မစာရိ”ဟာ ငါအကြိုက်ဆုံးပဲ၊ အလုပ်လုပ်နေပြီးသကာလ နေတာဟာ ငါ ဘုရားကို ပူဇော်နေတာပဲ... (မှန်ပါ)၊ ရှင်းကြပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

အနိစ္စ ရူနေတာဟာ ဘာပါလိမ့်... (ဘုရားပူဇော်နေတာပါဘုရား)၊ သော်... ဘုရားပူဇော်နေတာဟာ၊ ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး ဟောလို သိရပေတယ်၊ ဒီ သိကြတာသည် ကားလို ဆိုရင် ဘုရားပေါ်မှာလည်း ပူဇော်ရာရောက်၊ သူလည်း နိဗ္ဗာန်ဆိုတဲ့ ထွက်ရပ်လမ်း မရောက်ပေဘူးလား... (ရောက်ပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီ ငါကလည်း ထွက်ရပ်လမ်းကို မင်းတိုကို ရောက်စေ ချင်တယ်။ ခုက္ခခပ်သိမ်းပြီမ်းတဲ့ နိဗ္ဗာန်ကြီးကို ရောက်စေချင်တယ်။ မင်းတိုကလည်း ရောက်တဲ့ အလုပ်လုပ်တော့ ငါဘုရား အကြိုက်ကျတဲ့ ဒီပူဇော်ပုံမျိုးကျတော့ ငါက အကြိုက်ဆုံး လက်ခံတယ်(မှန်ပါ)၊ သဘောပါကြလား... (ပါပါပြီဘုရား)။

ဘုရားအကြိုက်ဆုံး လက်ခံတာက ဘယ်ဟာလက်ခံတာတဲ့... (တရားကျင့်တာပါဘုရား)၊ တရားကျင့်ကြိုကြိုးကုတ်အားထုတ်တာကို အကြိုက်ဆုံး ပူဇော်ခြင်းအဖြစ်နဲ့ လက်ခံပါ

- ၆ -

တယ်... (မှန်ပါ)၊ ရှင်းကြပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ချတ်နေတာတွေ မယူနဲ့

တရားနဲ့ ပူဇော်တယ်ဆိုတာ ချတ်နေတာတွေ သွားမယူနဲ့နော်... (မှန်ပါ)၊ “လူတိပိသော ဘဂဝါ အရဟံ သမ္မာသမ္မာဒ္ဓိ” ဆိုတာတွေ သွားယူမနေနဲ့ တဲ့။ တရားကျင့်ကြုံးကုတ် အားထုတ်နေတာကို မောင်နိုင်ရေး... ဒီဥစ္စာ ပူဇော်တာမှတ်... (မှန်ပါဘုရား)။

ဘုရားက သူ နိမ္မာန်ရောက်သလို ရောက်စေချင်တဲ့ဆုံး အစက မရှိဘူးလား... (ရှိပါတယ်ဘုရား)၊ ဒီကလည်း နိမ္မာန် ရောက်တဲ့အလုပ်ကို လုပ်နေတော့ ပိမိပြီး ဘယ်လောက်ထိ အောင်ပဲ ပူဇော်ပြီး ဝမ်းမြောက်မယ်ဆိုတဲ့ဥစ္စာ ဘုရား ဝမ်းမြောက်တော်မူတာလည်း ပေါ်လောက်ပါပြီ... (ပေါ်ပါပြီဘုရား) ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒကာ၊ ဒကာမတို့ ဘုရားအကြိုက်ဆုံး ပူဇော်ခြင်း ကြိုက် တာက ဘယ်ဟာ ကြိုက်တာတုံး... (တရားကျင့်မှုကို ကြိုက်ပါ တယ်ဘုရား)။

တရားအားထုတ်နေတာ စေမြတ်ဆုံး ပူဇော်ခြင်း

တရားကျင့်ကြုံးကုတ် အားထုတ်မှုဟာ ပူဇော်တကူး ပူဇော်ထဲမှာ အမြတ်ဆုံးပူဇော်ခြင်း၊ ပရမာယ ပူဇော်လို့ ဆိုခြင်း ကြောင့် ဒကာ၊ ဒကာမတို့ ဘာမှတော့ သဒ္ဓိတရားတွေနဲ့

- ? -

အလျင်မလုပ်ပါနဲ့၊ ပူဇော်အစစ်သာရှာ၊ အကြိုက်ဆုံးပါပဲ...
(မှန်ပါ)၊ ကိုဝေ ကျေနပ်ပလား... (ကျေနပ်ပါပြီဘုရား)။

တရားအားထုတ်နေတာသည် ဒကာ၊ ဒကာမတို့ ဥဒ
ယဗ္ဗယဆိုတဲ့ ဖြစ်မှုပျက်မှုတွေ ရူနေတာ၊ ဖြစ်မှုပျက်မှုတွေ မှန်း
ပြီးသကာလ နေတဲ့ ဉာဏ်၊ ဖြစ်မှုပျက်မှုကလေးတွေ သိတဲ့
ဉာဏ်တွေ သူဟာသူတက်ပြီး ဖြစ်ပျက်မှုတွေဆုံးသွားတဲ့ နိဗ္ဗာန်း
များရောက်မယ်ဆိုတော့ အို...ငါဘုရား ပူဇော်နေလိုက်တာ
ငါဒီလောက် သူတို့ကို ရောက်စေချင်တယ်၊ ရောက်တဲ့အလုပ်ကို
လုပ်နေတယ်ဆို ဝမ်းသာလိုက်တာကွာ...တဲ့ ဘုရားက... (မှန်
ပါ) သဘောကျကြပလား... (ကျပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် အကြိုက်ဆုံး ပူဇော်ခြင်းဟာ ဘာပါလိမ့်မလဲ ...
(တရားကျင့်ကြကြီးကုတ် အားထုတ်မှုပါဘုရား)။

တရားအားထုတ်နေတာ ဘုရားအကြိုက်ဆုံး

သော်...တရားအားထုတ်နေတာဟာ ခင်ဗျားတို့က
လက်အုပ် မချို့ကြားသော်လည်း အကြိုက်ဆုံး ပူဇော်ခြင်းပဲ... (မှန်ပါ
ဘုရား)။

လက်အုပ် မချို့ကြားသော်လည်း (အကြိုက်ဆုံး ပူဇော်ခြင်းပါ
ဘုရား) ...ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

အဲဒီလို သိပြီး သကာလ ဒါက မောင်နိုင်တို့၊ ကိုစံမြတို့၊
ကိုပေါ်တို့က စဉ်းစားလိုက်၊ သော်...ဘယ်နယ်ကြောင့် ဒီ
စကား သုံးပါလိမ့်မလဲလို့ မေးဖို့ မလိုဘူးလား... (လိုပါတယ်

ဘုရား)။

ခုနင်က အချိန်မရောက်ဘဲနဲ့ အင်ကြိုင်းပင်တွေက ပရီ
နိဗ္ဗာန် စံယူမည့်အချိန်မှာ အချိန်ကာလ မဟုတ်ဘဲနဲ့ တစ်ပြိုင်နက်
ပွင့်တယ်၊ ခြေရင်းက ခေါင်းရင်းကနေ ပွဲ့ပြီးကိုင်းတယ်၊
ကိုင်းလာပြီးမှ အပွင့်တွေ ကြွေကျတယ်... (မှန်ပါ)၊ သဘောကျ
ပလား... (ကျပါတယ်ဘုရား)။

မန္တာရဝ် နတ်ပန်းတွေကလည်း လူတွေ မမြင်ရပါဘူး။
ကောင်းကင်က ကြွေကျပြီး ဘုရားရှေ့တော်မောက်မှာ ပူဇော်နေ
ကြတယ်... (ပူဇော်ပါတယ်ဘုရား) အင်မတန် ဖွေးကြိုင်တာ
တွေ ဗြဟ္မာတွေကလည်း ယူလာပြီးသကာလ မပူဇော်ကြဘူးလား
(ပူဇော်ပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒါ ဘုရားက အကျေနပ်ကြီး ကျေနပ်တော်မူတဲ့
ပူဇော်ပဲလားလို့ မောင်နိုင်တို့ မေးနေလို့ ဘုရားက ထုတ်ပြော
ပြီ... (မှန်ပါ)။

ကောင်းကင်းက ပူဇော်တာ အတီးတွေ၊ အမူတ်တွေနဲ့
ပူဇော်နေတာကျာ...တဲ့။ အမြတ်ဆုံး ပူဇော်ခြင်းလို့ ငါမမြင်သေး
ပါဘူးတဲ့... (မှန်ပါ)။

ထေရားကျို့ပြီး ပူဇော်တာ စာကောင်းဆုံး

ဓမ္မာနဓမ္မပဋိပန္တာ = တရားကျင့်နေတာ၊ ဖြစ်ပျက်ရှုလို့
ဖြစ်ပျက် သိနေတာ၊ ဖြစ်ပျက်အဆုံး နိဗ္ဗာန်အာရုံပြုပြီးသကာလ
နေတာ အဲဒါ သူတို့ဟာသူတို့ လုပ်ကြားသော်လည်း ငါဟောတာ

- ၉ -

ဒီဟာ လုပ်စေချင်လို့၊ ဒီဟာလုပ်တော့ ဝမ်းသာတာပေါ့တဲ့...
(မှန်ပါ)။ ကိုစံမြေ ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါကြောင့် ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာဒကာမတွေလည်း ဆရာ
သမားကို ဘာနဲ့ ပူဇော်တာ အကောင်းဆုံးလဲ ဆိုလို ရှိရင်လည်း
မောင်နိုင်ရေး... (တရားကျင့်တာပါဘုရား)။ တရားကျင့်ပြီး ကိုဝေ
ပူဇော်နေတာ အကောင်းဆုံးပဲ (မှန်ပါ)။ သဘောကျပလား...
(ကျပါပြီဘုရား)။

ဒါကြောင့် ဒါနဲ့ပဲ မောင်နိုင်ရေး... ကပ်မိလို့ပဲ အဲဒီအချိန်
မှာ ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး နောက်သုံးလရှိ ပရိနိဗ္ဗာန်
စံမယ်ဆိုပြီး အခု အင်ကြင်းပင်တွေအောက်တောင် ရောက်လာ
ပြီဆိုတာ မောင်နိုင် သိပြီ... (သိပါပြီဘုရား)။

တိသာရဟန်းပြီး ထာရားအားထုတ်နေတယ်

အဲဒီမှာ တိသာဆိုတဲ့ ရဟန်းကြီးတစ်ပါးက ဘုရား ပရိ
နိဗ္ဗာန်မစ်မီ သူက ဘုရားအကြိုက်ဖြစ်တဲ့ နိဗ္ဗာန်အရောက် လုပ်
မယ်လို့ အမြဲ့မြဲထားပြီးသကာလ မောင်နိုင် ဝိပသုနာအလုပ်
လုပ်တယ်နော်... (မှန်ပါ)။

ဝိပသုနာအလုပ် လုပ်ပြီးသကာလနေတော့ ဒီပြင်
ရဟန်းတွေကတော့ မသိလား မရှိလားဆိုပြီး တိသာကြီး သွား
ခေါ်ကြတယ် ကိုဝေနော် (မှန်ပါ)။

ခေါ်ပင်ခေါ်ပြားသော်လည်း မလိုက်လာဘူး၊ မလိုက်လာ
လို့ ဘုရားသွားလျောက်လို့ ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး

ကက္ခာ တိသု ငါဆီက တရားတွေ ယူပြီးသကာလ တရားတွေ
ကြီးစားပြီးသကာလ... ငါဘုရား မမာတော့ ပြန်လို့မှ လှည့်
မကြည့်ဘူး။

အရှင်ဘုရား၊ ဒါကြာင့် တိသုကြီး တပည့်တော်တို့
နှစ်ခါရှုပါပြီ သွားခေါ်တာ။

ဘုရားစာမိန့်နဲ့ ခေါ်တယ

ကဲ...ဒါဖြင့် ငါအမိန့်နဲ့ ခေါ်လိုက်ပါဉိုးကျ...ဆိုပြီး
မောင်နိုင် အခေါ် မခိုင်းဘူးလား... (ခိုင်းပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီတော့ ဘုရားအမိန့်ဆိုတော့ ကိုဝရေ၊ လိုက်လာတာ
ပေါ့... (မှန်ပါ)၊ လိုက်လာတဲ့ အခါကျတော့ တိသု၊ ငါအခု
ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော့မယ်ဆိုတာ မင်း မသိဘူးလား။ သိပါတယ်
ဘုရား...တဲ့။

နှဲ...ဘာဖြစ်လို့ ဝေယျာဝစ္စတွေ၊ ဝေယျာဝစ္စဒါနာ၊
ဝေယျာဝစ္စသီလတွေ ဆေးရှာဝါးရှာတဲ့ဒါနာ ငါကိုယ်တော်မြတ်
ကြီးပြုစတဲ့ ဝေယျာဝစ္စသီလတွေကို မင်း...ကျေးဇူးရှင်ကို ကျေး
ဇူး မသိတတ်လို့ မပြုဘဲ နေတာလားလို့ မောင်နိုင် မေးတယ်...
(မှန်ပါ)။

တပည့်တော်ဘုရား ကျေးဇူးရှင်၏ ကျေးဇူးကို သိတတ်
ပါတယ်။ သို့သော်လည်း အရှင်ဘုရားက ထွက်သက် ဝင်သက်
ရှိတုန်းမှာ မင်းရပ်နာမ်ဓမ္မတွေ၏ ဖြစ်ပျက်ရှုရမယ်၊ ငှုံးဖြစ်ပျက်
အဆုံးမှာမှ နိဗ္ဗာန်ရှိတယ်ဆိုတာ အရှင်ဘုရားက ဟောထားလို့

တပည့်တော်က ဒီဟာတွေ အဓိပ္ပာယ်အစကတည်းက တွေးပြီး
သကာလနေတော့ ဖြစ်ပျက်အဆုံးကို အရှင်ဘုရားရှိတုန်း
ရောက်အောင်လို့ ကြိုးစားနေပါတယ်ဘုရား၊ ဒါကြောင့် အရှင်
ဘုရားဆီ ဝေယျာဝစ္စ လာပြုခြင်း အလုပ်ကို တပည့်တော်မလုပ်
ပါဘုရား ဆိုတော့မှ ဒကာ၊ ဒကာမတို့ သာဓု...သာဓု...သာဓု
သုံးကြိမ်ခေါ်တယ်...(မှန်ပါ)၊ ပေါ်ကြပလား...(ပေါ်ပါပြီ
ဘုရား)။

ဘုရားက သာဓုနေ့တယ်

သာဓု...သာဓု...သာဓု ဘယ်နှစ်ကြိမ် ခေါ်ပါလိမ့်
(သုံးကြိမ်ခေါ်ပါတယ်ဘုရား)။

ဟောဒီ ငါနားမှာ ပြုစနေကြတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေက ဓမ္မနဲ့
ပူဇော်ရာ မရောက်ဘူးကွဲ၊ ဝေယျာဝစ္စသီလကလေးနဲ့ ကျေနပ်
နေကြတယ် (မှန်ပါ)။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်က ဓမ္မနဲဓမ္မပဋိပတ်နဲ့ပူဇော်
နေတာကွဲ၊ တိသာက...တိသာကနော်...(မှန်ပါ)၊ တိသာက
တရားနဲ့ ပူဇော်တာကွဲ၊ မင်းတို့က တရားနဲ့ ပူဇော်တာမဟုတ်ဘူး
ဝေယျာဝစ္စနဲ့ ပူဇော်နေတာ ဖြစ်သောကြောင့် ငါဘုရားကို
တကယ်တမ်း ကြည့်ညီလေးစားကြပါမှုကား ဓမ္မနဲဓမ္မပဏီပဇ္ဇိုံ
အလုပ်ကို လုပ်ပါမှ ငါဘုရားကို အကြိုးဆုံး ပူဇော်တာပဲ လို့
အဲဒါ ဓမ္မပဒေသမှာ လာတယ်...(မှန်ပါ) မောင်နိုင် ရှင်းပလား...
(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

နောက်က ဒကာ၊ ဒကာမတွေ အကြိုးကုံးပူဇော်တဲ့

- ၁၂ -

အလုပ်ဟာ ဘာပါလိမ့် (ဓမ္မနဓမ္မပဋိပတ္တိအလုပ်ပါဘုရား)။

တရားကျင့်ကြကြီးကုတ် အားထုတ်နေတာဟာအကြိုက်ဆုံး
ပူဇော်တာပဲဆိုတာ ဒကာ၊ ဒကာမတွေ သေသေချာချာ မှတ်ပါ
...(မှန်ပါ)။

က...မောင်နိုင်ရေ ရှင်းပလား(ရှင်းပါပြီဘုရား)၊ အဲဒီ
တော့ ဒကာ၊ ဒကာမတို့ ဆရာသမား ပူဇော်တယ်ဆိုတာလည်း
တရားနဲ့ နေမှုပဲ (မှန်ပါ)၊ ရှင်းပလား...(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဆရာသမားက နှေ့တိုင်းဟောတာလည်း နှေ့တိုင်းဆုပေး
တာကို ဒကာ၊ ဒကာမတွေ နားထောင်ကြည် သိပါတယ် (မှန်
ပါ)၊ အားထုတ်ဆဲဖြစ်သော ဝိပဿနာဉာဏ်သည် လျင်မြန်စွာ
မဂ်ဉာဏ်ကို ကျေးဇူးပြုပြီး နိဗ္ဗာန်သို့ မျက်မှာက်ပြုနိုင်သည်
ဖြစ်စေ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်သည်ဖြစ်စေလို့ မပေးဘူးလား...
(ပေးပါတယ်ဘုရား)။

ဘယ်နှစ်ခါ ပေးသတုံးလို့ မေးလို့ရှိရင် နှေ့တိုင်းပေး
ပါတယ်ဘုရားလို့ ဆိုရမယ် (မှန်ပါ)။

က...ဒါဟာ ဘုရားရဲ့ တပည့်သား ဖြစ်တဲ့အတွက်
ဆရာသမား အလိုရှိတာ ဝမ်းထဲက ထုတ်ပြောတာပဲ...(မှန်ပါ)။

ခင်ဗျားတို့ ဝိပဿနာဉာဏ် အားထုတ်တာ ဝိပဿနာ
ဉာဏ်ကနေပြီး မဂ်ဉာဏ်ကျေးဇူးပြုပါလိမ့်မယ်။ အဲဒီ မဂ်ဉာဏ်
ကနေပြီး နိဗ္ဗာန်ကို မြင်ပါလိမ့်မယ်။ အဲဒီကို ခင်ဗျားတို့ အား
ထုတ်ဆဲဖြစ်သော ဝိပဿနာဉာဏ်သည် လျင်မြန်စွာ မဂ်ဉာဏ်
ကို ကျေးဇူးပြု၍ နိဗ္ဗာန်သို့ မျက်မှာက်ပြုနိုင်သည်ဖြစ်စေ...

- ၁၃ -

(မှန်ပါဘုရား) မောင်နိုင်၊ နေ့တိုင်း မပေးဘူးလား... (ပေးပါတယ်ဘုရား)။

ဂိပသာနာ လုပ်ပြီးသကာလ မဂ်ဉာဏ်ရောက်ပါစေ၊ မဂ်ဉာဏ်ရောက်ပြီးသကာလ နိဗ္ဗာန်သို့ မျက်မောက်ပြုနိုင်သည်ဖြစ်ဖော်လို့ အားလုံး ဒကာ၊ ဒကာမတို့ နေ့တိုင်း မပေးဘူးလား (ပေးပါတယ်ဘုရား)။

ဆရာအလိုရှိတာ ဒါပါ(မှန်ပါ)၊ ဘုရားအလိုရှိတာလည်း (ဒါပါပါပါဘုရား)။

ဒီစာထုတ် လုပ်နေရင် ပူးတော်ဓရရောက်ထာယ်

အဲဒီတော့ ဒကာ၊ ဒကာမတွေ ဒီအလုပ်လုပ် နေလို့ ရှိရင်ဖြင့် ဆရာသမားကို ပူးတော်ရာ၊ ဘုရားကိုပူးတော်ရာ၊ သေသေချာချာ မရောက်ဘူးလား (ရောက်ပါတယ်ဘုရား)။

အဲ-သေသေချာချာ ရောက်တဲ့အတွက် သွေး...ဘုရား အကြိုက်လည်း ဒါပါ၊ တို့ဆရာသမားအကြိုက်လည်း ဘုရား၏ တပည့်သားဖြစ်သောကြောင့် ဒါပါ၊ အတုလိုက်ပြီး ကြိုက်တာပဲဆိုပြီး ဒါကြိုးစားရမှာ ကိုဝါ (မှန်ပါ)၊ ရှင်းကြပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါပါ ကြိုးစားစရာ ရှိတယ်ဆိုတော့ မနေ့ကပဲ ဒကာ၊ ဒကာမတွေ တရူး၊ မပါလာလို့ ပြောပါတယ်၊ ဒီအင်ကြင်းပင်ပျိုးကြားမှာ မြောက်သို့ ခေါင်းပြုပြီးသကာလ ကိုယ်တော်မြတ်ကြိုးပရိနိဗ္ဗာန် စံတော့မည့်အချိန် ရောက်တဲ့အခါကျတော့ မြတ်စွာ

- ၁၄ -

ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးသည် ငါကျာ...တဲ့၊ မင်းတို့ကို
ငွေ-ဝါ ကာလပတ်လုံး ဟောတဲ့ တရားတွေကို အကျဉ်းချုပ်
ကလေး တစ်လုံးတော့ မင်းတို့ကို ဆုံးမ ချင်သေးတယ်ဆိုပြီး
မဆုံးမဘူးလား... (ဆုံးမပါတယ်ဘုရား)။

တရားကို ချုံးလိုက်ရင် တစ်လုံးနဲ့ ပြီးထာယ်

ငွေ-ဝါ ဟောထားတဲ့ တရားကို ချုံးယူလိုက်လို့ရှိရင်
တစ်လုံးတည်းနဲ့ ပြီးပါတယ်ကျာ...ဆိုတာကော မပြောဘူး
လား... (ပြောပါတယ်ဘုရား)။

ဘယ်နှစ်လုံးနဲ့ ပြီးသလဲ... (တစ်လုံးနဲ့ ပြီးပါတယ်
ဘုရား) ကဲ...ဒါဖြင့် ဒကာ၊ ဒကာမတို့ ခင်ဗျားတို့ ခန္ဓာကိုယ်
ကြီးဟာ အလိုလိုပဲ ခင်ဗျားတို့ သန္တာန်မှာရှိ၍ ဝေဒနာကလေး
တွေဟာ အလိုလို ပေါ်သလား၊ ဟုတ်လား ရှပ်တရားဟာ
အလိုလို ပေါ်သလားဆိုတာ အလိုလို ပေါ်တယ်ဆိုရင် မောင်နှင့်
ထမင်းမကျွေးနဲ့ (မှန်ပါ)၊ ထမင်းကြောင့်ဖြစ်တဲ့ ရှပ် မလာဘူး။
မဟုတ်ဘူးလား (မလာပါဘုရား)၊ အအေးမခံနဲ့၊ အအေးကြောင့်
ဖြစ်တဲ့ ရှပ်ကော (မလာပါဘုရား)။

ခန္ဓာကိုယ်ကြီးဟာ သခိုရာထရား

ဒါဖြင့် မင်းတို့ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးဟာ ပြုပြင်မှ ပေါ်လာတဲ့
သခိုရတရားရှပ် (မှန်ပါ)။

ခန္ဓာကိုယ်ကြီးဟာ ဘာတဲ့... (ပြုပြင်မှ ပေါ်လာတဲ့ သခိုရ

- ၁၅ -

တရားရပ်ပါဘုရား)။

ပြုပြင်မှ ပေါ်လာတဲ့ တရားချည်းပဲ ဒကာ၊ ဒကာမတွေ
တရားတစ်ဖွဲ့လုံးမှာဖြင့် ကိုယ်နီးကိုယ်ပိုင်ထားတဲ့ ဥစ္စာများ
ပါကြရဲ့လား... (မပါပါဘုရား)။

အင်း... ပြုပြင်လို့ ပေါ်လာတဲ့ တရားကြီးနဲ့ အခု တရား
နာနေကြတယ်(မှန်ပါ) ဘုန်းကြီးက ဟောနေတာလဲ ပြုပြင်လို့
ပေါ်လာတဲ့ တရားကြီးနဲ့ ဟောနေတယ်လို့ပဲ မှတ်ရုပ်(မှန်ပါ)။

အဲဒီ ပြုပြင်လို့ ပေါ်လာတဲ့ တရား ဟူသရွှေ့ဟာဖြင့်
ဒကာ၊ ဒကာမတွေ မှတ်လိုက်စမ်းပါတဲ့ သံဃာရတရားချည်း
မှတ်လိုက်ပါ... (မှန်ပါ)။

ဒါကြောင့် ခန္ဓာဝါးပါး သံဃာရတရားတို့သည်ဆိတာ
မောင်နိုင် ကျေနပ်ဖို့ကောင်းပါတယ် ... (ကောင်းပါတယ်
ဘုရား)။

ခန္ဓာဝါးပါး... ဘာတဲ့ ... (သံဃာရတရားပါဘုရား) ပြုပြင်လို့
ပေါ်လာတာ (မှန်ပါ)။

ကိုဝေ ဘယ့်နှယ်တုံး (ပြုပြင်လို့ ပေါ်လာတာပါဘုရား)
ဆေးနဲ့ ပြုပြင်လိုက်တဲ့ အခါကျတော့ ရောဂါပျောက်တဲ့ ဆေးရပ်
ပေါ်လာတယ် (မှန်ပါ)၊ လူမမှတွေများ ဆေးပေးလိုက်တဲ့ အခါ
ကျတော့ နက်ဖြန် ရပ်သွားကြည့်တော့ ဟာ... ငါဆေးနဲ့ တည့်
ပြီဆိတာ သူ သိတယ်... (မှန်ပါ) မသိဘူးလား... (သိပါတယ်
ဘုရား) ဆေးကြောင့်ဖြစ်တဲ့ ဆေးရပ်ကို ပြတယ်... (မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် ဆေးတည်းဟူသော တရားက ပြုပြင်လိုက်လို့

- ၁၆ -

ဆေးကြောင့် သက်သာတဲ့ရပ် ပေါ်မလာဘူးလား... (ပေါ်လာပါ
တယ်ဘုရား)။

မြှုပြင်လို့ ပေါ်လာတဲ့ သခ္စာရတရား

အဲဒီ ပေါ်လာတဲ့ တရားဟာ သခ္စာရတရား (မှန်ပါ
ဘုရား) ပြုပြင်လို့ ပေါ်လာတဲ့ တရားဟာ သခ္စာရတရား (မှန်ပါ)။

ထမင်းစားကောင်းတော့ ဒကာ၊ ဒကာမတွေ ရပ်က
လေးတွေ ဘယ့်နှယ်နေကြသလဲ (ကြည်ပါတယ်ဘုရား)၊ ကြည်
တယ်၊ ဝတယ် ဆိုတာ မသေချာဘူးလား (သေချာပါတယ်
ဘုရား)။

ဒါဖြင့် အဲဒဲ ကြည်တဲ့ ဝတဲ့ရပ်ကို ဘာရပ်လို့ ခေါ်မလဲ
(သခ္စာရရပ်ပါဘုရား) သခ္စာရတရား...။

စားလို့ကောင်းလိုက်တာဆိုတော့ ကောင်းလုံးကလေး
ဟာလည်း အရသာက ပြုပြင်ပေးလို့ မောင်နိုင်ဆိုတာ ဖြစ်လာတာ
(မှန်ပါဘုရား)။ အရသာက မပြုပြင်လိုက်ရင် (မဖြစ်ပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် ကောင်းလုံးလေးတွေ စေဒနာကွဲနွဲဘာ
ဘာတဲ့... (သခ္စာရတရားပါဘုရား)။ အင်း...ဘာနဲ့ ဘာချက်
ထားတာကိုးဆိုတဲ့ အမှတ်ကလေးဟာလည်း... (သခ္စာရပါ)၊ သခ္စာရ^၁
တရားပဲ (မှန်ပါ)၊ စားလို့တဲ့ စေတနာကလေးကို ချက်ချင်းပေါ်
လာတာပဲ ဆိုတာကော... (သခ္စာရတရားပါဘုရား)။

အို...ကျူပ်၊ ဒီ စားချင်တဲ့စိတ်နဲ့ကို စုံးလိုက်တာ၊
အာနာပါးနာ စားနေတာ မဟုတ်ပါဘူး၊ တကယ့် စားချင်တဲ့

နိတ်နဲ့ကို ဒီထမင်းတွေ၊ ဒီဟင်းတွေ မြင်ကတည်းကိုက စားချင်
တဲ့စိတ် ပေါ်လာတယ်။ ဟင်းထမင်းက ပြုပြင်လို့ စားချင်တဲ့စိတ်
ပေါ်လာတယ်... (မှန်ပါ)။

ဘုရားရဲ့ နောက်ဆုံးစကား

ဒါဖြင့် ခန္ဓာငါးပါးစလုံးဟာ ဘာတရားလို့ ခေါ်ကြမလဲ
(သခ္ပါရတရားပါဘုရား) ရှင်းပြီနော်... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။
ခန္ဓာငါးပါးစလုံး ဘာတရားပါလိမ့်... (သခ္ပါရတရားပါ)
ကျေနှပ်ကြရဲ့လား... (ကျေနှပ်ပါတယ်ဘုရား)။

“ဟန္တ ဒါနိ ဘိက္ဗဝေ၊ အာမန္တ ယာမိ ဝေါ။

ဝယမွှာ သခ္ပါရာ၊ အပူမှာဒေန သမွှာဒေထ”

ဘိက္ဗဝေ-ငါ၏ ချစ်သား တပည့်များတို့၊ ဟန္တ-ကိုယ်တော်
ပန်း၍ နှမ်းလှလေပြီ၊ ဝေါ-တုမှာကံ-သင် ချစ်သားတို့အား၊
အာမန္တ ယာမိ-ငါ နောက်ဆုံးစကား မှာမယ်ဆိုပြီးတော့ ဘုရား
က မမှာဘူးလား (မှာပါတယ်ဘုရား)။

သခ္ပါရာ-မင်းတို့ပြုပြင်လို့ ပေါ်လာတဲ့ မင်းတို့ခန္ဓာငါး
ပါး ရှိပါတယ်ဘုရား... (မှန်ပါ)။

ပြုပြင်လို့ ပေါ်လာတဲ့ တရားဟာ ပျက်တယ်

သခ္ပါရာ- ပြုပြင်လို့ပေါ်လာတဲ့ ခန္ဓာငါးပါး မရှိကြဘူး
လား (ရှိပါတယ်ဘုရား)၊ ဝယမွှာ-ကုန်ခြင်း၊ ဆုံးခြင်း၊ ပျက်
ပြန်းခြင်းဖြစ်တယ် မဟောဘူးလား... (ဟောပါတယ်ဘုရား)။

ပြုပြင်လို ပေါ်လာတဲ့တရားဟာ ကုန်ဆုံးပျက်တယ် (မှန်ပါ)။

ပြုပြင်လို ပေါ်လာတဲ့ တရားဟူသရွှေ. (ကုန်ဆုံးပျက်ပါတယ်ဘုရား) ကုန်ခြင်း၊ ဆုံးခြင်း၊ ပျက်ပြန်းခြင်းမှာ လမ်းဆုံးသွားတယ်ဆိုတာ ဒကာ၊ ဒကာမတွေ ကျေနပ်ပလား... (ကျေနပ်ပါတယ်ဘုရား)။

ပြုပြင်လို ပေါ်လာတဲ့တရား ဘယ်မှာ လမ်းဆုံးသလဲ (ပျက်ခြင်း၊ ပြန်းခြင်း၊ ကုန်ဆုံးခြင်းမှာ လမ်းဆုံးပါတယ်ဘုရား)

အဲ... ပေါ်လာတဲ့ တရားဟာဖြင့် ကုန်ခြင်း၊ ဆုံးခြင်း၊ ပျက်ပြန်းခြင်းမှာပဲ နိဂုံးကျေပ်လိုက်ရတယ်(ဝါ) ဘတ်သိမ်းလိုက်ရတယ်ဆိုတာ မောင်နိုင် ငြင်းဖို့လိုသေးသလား (မလိုပါဘုရား) ကိုစံမြေ ကျေနပ်ပလား (ကျေနပ်ပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့ ကျေပ်တို့ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ ရှိတဲ့ သမုတ်နယ်ထဲကနေပြီး ပြောကြနို့ ဆိုလိုရှိရင်ဖြင့် အခု ခန္ဓာကိုယ်ကြီးဟာ ကံ၊ စိတ်၊ ဥတု၊ အာဟာရကြောင့်ဖြစ်တဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးဟာဖြင့် ကုန်ခြင်း၊ ဆုံးခြင်း၊ ပျက်ပြန်းခြင်းဆိုတဲ့ သုသာန်မြေပေါ်မှာ ကျေပ်တို့ ရောက်ရမှာပဲ(မှန်ပါ)။ မရောက်ချင်ပါဘူးဆိုလို့ (မရပါဘုရား)။ မရဘူး၊ ကုန်ခြင်း၊ ဆုံးခြင်း၊ ပျက်ပြန်းခြင်းမှာပဲ လမ်းဆုံးရမှာပဲဆိုတာ သေချာပလား... (သေချာပါပြီ)၊ အဲဒါကသမုတ်သစ္ာ ဟောတာပါ (မှန်ပါ)။

ပရမထွေသစ္ာကတော့ အခု လျှောပေါ်မှာ ကောင်းတဲ့ ကောင်လုံးကလေး အခု လျှောပေါ်မှာ ပေါ့၊ လျှောပေါ်မှာ ပျောက်တာပဲ... (မှန်ပါ) အခု အရသာကလေး စားမိလို့ မောင်နိုင်...

- ၁၉ -

ကောင်းလုံးကလေးဟာ ဘယ့်နယ်နေသတုံး... (အခု ပျောက် သွားပါတယ်ဘုရား)။

အင်း... ကောင်းလုံးကလေး ပေါ်လာတာဟာ သဲဗိုရ ပျောက်တာသည်ကားလို ဆိုလိုရှင် အနိစ္စပဲ... (မှန်ပါ)။

ပေါ်လာတာ (သဲဗိုရပါ)၊ ပျောက်တာ (အနိစ္စပါ)၊ ရှင်းပလား (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် တို့မှာ ဥပ္ပါဒနဲ့ ဝယပဲ ရှိတာပေါ့ မောင်နိုင်ရေး... (မှန်ပါ)။ ဘာရှိသတုံး... (ဥပ္ပါဒနဲ့ ဝယပဲ ရှိပါတယ်ဘုရား)။

ဥပ္ပါဒနဲ့ ဝယ ဆိုလိုရှင် ဥပ္ပါဒ-က ဖြစ်တာပဲ၊ ဝယ-က ပျက်တာပဲ... (မှန်ပါ)၊ ဥပန္တ္တာ-ဖြစ်ပြီး၍၊ နိရှုံးနိုံ-ချုပ်ကုန်၏ ဆိုတာလည်း ငြင်းဖို့လိုသေးသလား... (မလိုပါ ဘုရား)။

တေသံ-ထိဖြစ်ခြင်း၊ ချုပ်ခြင်းတို့၏၊ ဂုပသမာ-မရှိတဲ့ နိုံဗုံးနှင့်သည်၊ သူခေါ်-ချမ်းသာ၏ ... (မှန်ပါ)၊ သဘောကျပ လား (ကျပါပြီဘုရား)။

အဲဒီ ပါ့ဌာတော်နဲ့ ကော မကိုက်ဘူးလား... (ကိုက်ပါ တယ်ဘုရား)။

ပရိနိုံဗုံးနှင့် မှာတာက ဘာတဲ့

ကဲ... ဒါဖြင့် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးကိုယ်တိုင် ပရိနိုံဗုံး စံခါနီး ပြောပြတာကလည်း သဲဗိုရတရား ပျက်တတ်သည်။ အဲဒီ မမေ့နဲ့၊ ပရိနိုံဗုံးနှင့် စံခါနီး မှာတာက ဘာတဲ့... (သဲဗိုရတရား အဲဒီ မမေ့နဲ့) အဲဒီ မမေ့နဲ့ အဲဒီ မမေ့နဲ့

- ၂၀ -

(ရှင်းပါဖြေဘုရား)။

သခ္စိရတရား... (ပျက်တတ်ပါသည်) အဲဒါကို...
(မမေ့ပါနဲ့ပါဘုရား)။

မမေ့ပါနဲ့ဆိုတော့ ကျူပ်တို့ ရှိတာက ဘာတရား ရှိသတုံး
(သခ္စိရတရား ရှိပါတယ်ဘုရား)။

အင်း... မမေ့နဲ့ဆိုတော့ စိုက်ကြည့်လိုက်တဲ့ အခါကျ
တော့ ဘာတွေ၊ သတုံး... (အပျက်တွေ၊ ပါတယ်ဘုရား)။ အပျက်
တွေ၊ တယ်၊ သို့... သခ္စိရတရားမို့ ပျက်တာပဲ... (မှန်ပါ)၊
မဆိုနိုင်ဘူးလား... (ဆိုနိုင်ပါတယ်ဘုရား)။

သခ္စိရတရားမို့... (ပျက်ပါတယ်ဘုရား)၊ ပျက်တာပဲ
ဆိုတာ ဒကာ၊ ဒကာမတွေက သိလိုက်ပါတယ်။ ဒီသိလုံးကလေး
ဟာ မဂ္ဂိုင်ပါပဲ မောင်နိုင်ရ တခြားမဟုတ်ပါဘူး... (မှန်ပါ)။

သိလုံးကလေးဟာ ဘာခေါ်ကြမယ်... (မဂ္ဂိုင်ပါဘုရား)
သခ္စိရတရားပျက်တာကို မြင်တယ်ဆိုတော့ မြင်လုံးကလေးဟာ
ဘာပါလိမ့်... (မဂ္ဂိုင်ပါဘုရား)၊ မြင်လုံးကလေးဟာ ဘာပါလိမ့်
(မဂ္ဂိုင်ပါဘုရား)၊ မြင်လုံးကလေးဟာ မဂ္ဂိုင်ပဲဆိုတာ သေချာကြ
ပလား... (သေချာပါတယ်ဘုရား)။

သခ္စိရတရား ပျက်တတ်တာ မမေ့နဲ့

ဒါဖြင့် သခ္စိရတရား ပျက်တတ်တာကို မမေ့နဲ့ ဆိုလို
တယ်။ ဒီထဲမှာ သတိဦးစီးပါကာ... (မှန်ပါ)၊ သမာဓိကော...
(ဦးစီးပါဘုရား)၊ ဝိရိယကော... (ဦးစီးပါဘုရား)၊ အကြံကော

(ဦးစီးပါဘုရား)၊ ဉာဏ်ကော... (ဦးစီးပါဘုရား)။

အဲ...အကြံက ဝိတက်၊ ဉာဏ်က ဉာဏ်ပေါ့...
မောင်နှင့်(မှန်ပါ) မဂ္ဂိုလ်သယ်နှစ်ပါးတုံး... (ငါးပါးပါဘုရား)။

အဲဒါ ဒကာ၊ ဒကာမတို့ သခဲ့ရတရား ပျက်တတ်တာကို
မမေ့နဲ့ဆိုတာ သတိတစ်လုံးတည်နဲ့ ဒီဥစွာကို မြင်ရတာ
မဟုတ်ဘူး... (မှန်ပါ။)၊ ငါးပါးပေါင်းလို့ မြင်တာ... (မှန်ပါ။)။

မဂ္ဂိုလ်ပေါ် လုပ်ရနိုင်

ဒါကြောင့် မဂ္ဂိုလ်ပေါ် လုပ်ရစ် ဆိုတာနဲ့ ဘာထူးသေး
သတုံး... (မထူးပါဘုရား)၊ ရှင်းကြပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။
သခဲ့ရတရားသည် ပျက်တတ်သည်၊ အဲဒါကို ဘာတဲ့
တုံး... (မမေ့ပါနဲ့ပါဘုရား)။

မမေ့နဲ့လို့ ဆိုလိုက်တာ ကိုပေါ်ရော၊ သတိတစ်လုံးတည်း
ကို ပစာနထားလိုက်တာ... (မှန်ပါ။)၊ စင်စစ် သတိတစ်လုံးတည်း
ဖြစ်ရိုးထုံးစံက ရှိပါရဲ့လား... (မရှိပါဘုရား)၊ အင်း...ဘာရှိ
ပါလိမ့် ... (မဂ္ဂိုင်ငါးပါးပါဘုရား)၊ သူနဲ့လေးပါးနဲ့တကွ တဲ့မဖြစ်
ရဘူးလား... (ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား)။

အေး... ဒါကြောင့် ဒကာ၊ ဒကာမတို့ ဘုရား ပရီနိုဗ္ဗာန်
စံကာနီး ဘာမှာပါလိမ့်မတုံးလို့ မေးတဲ့အခါကျတော့ သခဲ့ရ
တရား ပျက်တတ်သည်။ မမေ့နဲ့ ... (မှန်ပါ။)၊ ရှင်းကြပလား
(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

သခဲ့ရတရား ပျက်တတ်သည် မမေ့နဲ့လို့ သေသေချာ

ချာ မဟောဘူးလား... (ဟောပါတယ်ဘုရား)၊ အဲဒါ မမေတဲ့
ဥစ္စာ၊ ဒီတစ်လုံးဟာ ဒကာ၊ ဒကာမတို့ မနေ့ကလည်း နာကြရ
တယ်။ ဒီနေ့ မနာရသေးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်အတွက် နည်းနည်းကလေး
ဖြတ်ပြောပေးတယ်နော်... (မှန်ပါ)။

မမေ့ရနိကြနဲ့

သခ္ပါရတရားပျက်တာတွေ မမေ့ရန်ကြနဲ့ဆိုပြီး သကာ
လ မောင်နိုင် တစ်ခါတည်း ပရိနိဗ္ဗာန်စံတယ် ဆိုကြပါစို့...
(မှန်ပါ) သတ္တဝါတွေ ဟောတဲ့တရားမှာဖြင့် ဒါနောက်ဆုံးပိတ်ပဲ
(မှန်ပါ)။

သတ္တဝါတွေဟောတဲ့တရားမှာ... (နောက်ဆုံးပိတ်ပါ
ဘုရား)၊ ဘယ်လိုတဲ့တုံး... (သခ္ပါရတရား ပျက်တာတွေ မမေ့ရန်
ကြနဲ့တဲ့...)။

အဲ... သခ္ပါရတရားပျက်တာတွေ မမေ့နဲ့... (မှန်ပါ)
ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

အဲဒီတော့ မမေ့နဲ့ ဆိုတာ ဒီခန္ဓာ ကြည့် ဆိုတာ... (မှန်
ပါ)၊ ဘာဆိုကြတာပါလိမ့်... (ခန္ဓာကြည့်ဆိုတာပါဘုရား)။

ခန္ဓာကြည့်လို့ ဆိုတာ ဒကာ၊ ဒကာမတို့ တခြားကြည့်
လို့ ဆိုတာလား... (မဟုတ်ပါဘုရား)၊ ရှိတာကလည်း မောင်နိုင်၊
စဉ်းစားကြည့်ပါ၊ သခ္ပါရတရား ဘယ်မှာရှိသလည်း... (ခန္ဓာမှာ
ရှိပါတယ်)၊ နှဲ... ရှိရာကနေ ပျက်မှာပေါ့၊ မရှိရာက ပျက်လို့
ကော... (မရပါဘုရား)။

က...ဒါဖြင့် ရှိတဲ့ သခ္ပါရတရား ဘယ်မှာ လမ်းဆုံးသ
လ...(အပျက်လမ်းဆုံးပါတယ်) အဲဒါကို ဘုရားက ဘယ်နှင့်
မှာသတုံး... (အပျက်ကို မမေ့နဲ့ပါဘုရား)။

မမေ့ပါနဲ့ဆိုပြီး ပရိနိဗ္ဗာန်စံသွားတယ်

မမေ့နဲ့ဆိုတော့ သခ္ပါရတရားပျက်တာသည် အဲဒါ မမေ့
ပါနဲ့လို့ဆိုပြီး ဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်စံသွားတယ်... (မှန်ပါ)။

ဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်စံသွားတယ်ဆိုတာ ဒကာ၊ ဒကာမတို့
နောက်ထပ် စကားမပြောတာပဲ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်တော့ စသေးတာ
မဟုတ်ဘူး၊ ဂျာန်တွေလှည့်ပတ်ပြီး ဝင်စားနေသေးတယ်... (မှန်
ပါ)၊ ဒီဟာပြောတာ တရားတော် ကတ်သိမ်းသွားတာပဲ ရှိတာပဲ
(မှန်ပါ)၊ နောက်တော့ တရားဟောခွင့်၊ စကားပြောခွင့်တော့
မလျှပ်တော့ဘူး။ ဒီဟာ နောက်ဆုံးပိတ် တရားပဲ... (မှန်ပါ)၊
ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

အင်း ပရိနိဗ္ဗာန် စံရောလားလို့ မေးတော့ မစံသေးပါဘူး
တဲ့၊ ပထမဂျာန်ဝင်စားလိုက်၊ ဒုတိယဂျာန်ဝင်စားလိုက်၊ တတိယ
ဂျာန် ဝင်စားလိုက်၊ စတုတွေ့ဂျာန်၊ ပဋိမဂျာန်၊ အရှုပဂျာန်တွေ
လှည့်ပြီး ဝင်စားနေတာပဲ... (မှန်ပါ)။

အဲဒီ ဝင်စားပြီးသကာလ ဒီဂျာန်တွေ ကုန်ဆုံးပြီး
အလယ်ရောက်မှ မောင်နိုင်၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတာ... (မှန်ပါ)၊ ဂျာန်
တွေ ဝင်စားနေသေးတယ်နော်... (မှန်ပါ)။

အဲဒီတွင် တစ်ခြားသော ရဟန္တာတွေ မြတ်စွာဘုရား

- ၂၄ -

ပရික්සුව් ත්බලා: දියුමෙ: ශ්‍රීතයේ... (မූන්පි.) | ඩිග ත්වෙ: තා
මහුත්වු: ... (මූන්පි.) ||

ဒියෙහු අරුද් අඛරුටි ආකා: මාරුෂීතයේ මත්වෙ: වු: ||
ဒී ගය් බුන්ද් තා: අන්තයේ... (මූන්පි.) | වැශ ප්‍රිත්ත්:
තොර් ප්‍රිත්තා අන්තයේ... (මූන්පි.) | තැඩී. රහාණ්‍යා තොග
මොද් අන්ත බුන්ද් තා මගුද් ලයුද් තෙහු මවිවු: අන්ත... (මූන්
පි) | අරුද් අඛරුටි ගිහිප මෙ: අන්තයේ... (මූන්පි.) ||

අරුද් වුරා: ... ආච මුත්දුවුරා: පරික්සුව් ත
පලා: මත්වෙ: වු: ගු... අරුපඹුන් අන්තයේ අන්තයේ, ටිබුන්ද් ප
වු ප්‍රිත්ත්: ප්‍රිත්තා අන්තයේ... (මූන්පි.) | වෙශා ගුපලා:
(ගුපි ප්‍රිවුරා:) ||

သිශ්‍රා: මණි: ඉතිශ්‍රීතාව නිතාවෙන්

අ්‍යේ ලදික් අන්ත පරික්සුව් තෙහු ම තිශ්‍රා: මණි: ගාලයුද්:
ආකා: ග ලුමහාප්‍රාප්‍රිත්ක්. මොද් අන්ත තෙද් අන්තයේ... (මූන්
පි.) ||

අ්‍යේ තුද් රුද් අඛරුටි එහිතු රහාණ්‍යා පරික්සුව් ප්‍රි
ලදි. ආ: දා: ගි ගිශ්‍රා තෙහු ම තිශ්‍රා: ග ආන්දුවා ත
ව්‍යා රාගි රුත්දා... (මූන්පි.) | වෙශා ගුපලා: ... (ගුපි ප්‍රි) ||

ආන්දුවා ව්‍යා රා උපුට ට ට තු ගුෂ්‍රා අන්තයේ ||

උපුක්ස් තු අන්තයේ || තෙව් දු ව්‍යා ව්‍යා ව්‍යා ව්‍යා ව්‍යා ||

ဒါ-သိကြား ရွတ်တာ။ ပရိနိဗ္ဗာန်စံပြီးတော့မှ ကိုစံလျဲ့၊
ပရိနိဗ္ဗာန်စံပြီးတဲ့အချင့်မှာ ရွတ်တဲ့ကါထာ... (မှန်ပါ)။

ဘုရားရှိတုန်းကလည်း ဟောခဲ့ပါတယ်... (မှန်ပါ)။ သို့
သော် အခု ဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော့ အားလုံးကို ပေါ်...
သူက ဘာထပ်ပြောသတုံးဆိုတော့ သံဃာရတရားဟာ ပျက်ပါ
တယ်။ အဲဒီပျက်တဲ့အဆုံးဟာ နိဗ္ဗာန်ပါပဲလို့ သူက ထပ်ပြော
တယ်... (မှန်ပါ)။ သဘောကျပလား... (ကျပါပြီဘုရား)။

သံဃာရတရားဟာ (ပျက်တတ်ပါတယ်) အဲဒီ သံဃာရ
နှစ်ခု ဖြစ်မှု+ပျက်မှု မရှိတာ ဘာတဲ့တုံး... (နိဗ္ဗာန်ပါဘုရား)။
သူက ဒါထပ်ပြောတယ် ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။ ဘုရား
ကတော့ သံဃာရတရား ပျက်တတ်သည်၊ အဲဒါ မိန့်တယ်
(မှန်ပါ) ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

သူကတော့ ဘာတုံးဆိုတော့ သံဃာရတရား ပျက်တယ်။
ငှင့် သံဃာရရော အပျက်ရော မရှိရင် နိဗ္ဗာန်ပဲ သူက ဒါတို့
လာတယ်... (မှန်ပါ)။

သံဃာရတရား ပျက်တယ်။ ဘုရားကတော့ မမေ့နဲ့...
(မှန်ပါ)။ ဘုရားက ဘာတဲ့... (သံဃာရတရား ပျက်တတ်သည်
မမေ့နဲ့) မမေ့နဲ့၊ မင်းတို့ မမေ့နဲ့...တဲ့။

သိကြားကတော့ သံဃာရတရား ပျက်တယ်တဲ့။ အဲဒီ
သံဃာရရော အပျက်ရော မရှိတာ နိဗ္ဗာန်ပဲ... (မှန်ပါ)။ သဘော
ကျပလား... (ကျပါပြီဘုရား)။

သိကြားကတော့ သံဃာရတရား ပျက်တယ်။ သူလည်း

- ၂၆-

ဘုရားအတိုင်း မလိုက်ဘူးလား... (လိုက်ပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီဖြစ်ပေါ်တဲ့ သခ္ပါရရော ပျက်မှုရော မရှိတာ နိဗ္ဗာန်
ပလို့ သိကြားက ထပ်ပြီးသကာလ ပြောတယ်... (မှန်ပါ)။

သောတာပန် သိကြားမောင်း

သိကြားကလည်း သာမည့် သိကြားမှ မဟုတ်ဘဲ။ တစ်နေ့
က ဟောပြီးပြီ၊ သောတာပန် တည်ပြီးသား သိကြား... (မှန်ပါ)
ကိုယ်ကိုယ်တိုင် နိဗ္ဗာန်တွေ့ပြီးသား ကိုပေါ်ရော... (မှန်ပါ)၊ ဒီ
ပုဂ္ဂိုလ်က ပြောတာ... (မှန်ပါ) ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီ)။

ဒါဖြင့် သိကြားပြောတဲ့ စကားကတော့ဖြင့် ဒကာ၊
ဒကာမတို့ သခ္ပါရ ဆုံးအောင်လိုက်ပါ... (မှန်ပါ)။

မောင်နိုင် ဘာတဲ့... (သခ္ပါရ ဆုံးအောင်လိုက်ပါ
ဘုရား) ဒါဖြင့် မောင်နိုင်တို့က သိပြီးသားပဲ။ သို့... သခ္ပါရ
နယ်က မလွန်သေးတော့ ဒီလို ပျက်ရတာပဲဆိုတာ ပါသွားတာ
ပဲ၊ မပါဘူးလား... (ပါပါတယ်ဘုရား)။

သခ္ပါရနယ်က မလွန်သေးတော့... (ဒီလို ပျက်ရပါ
တယ်) ဒီလို ပျက်ရတာပဲဆိုတာ မသုံးကြဘူးလား... (သုံးကြပါ
တယ်)။

ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့လည်း ဒါသုံးတာပဲ၊ သခ္ပါရဆိုတာ
ဖြစ်ပေါ်တာ၊ ဒီလို ပျက်ရတာပဲဆိုတာ ပျက်တာ... (မှန်ပါ)၊
ဖြစ်ပျက်ပဲ ခင်ဗျားတို့ ပြောနေတာ... (မှန်ပါ)။

- ၂၇ -

မသာမှာ သုံးနေထယ်

ခင်ဗျားတို့က ဟို-မသာမှာ သုံးတာဖြစ်နေတော့ ခန္ဓာတဲ့မှာ ခကာခကာ သခံရတွေ ပျက်တာကိုတော့ မရှုမိဘဲနဲ့ မသာမှာသွားပြီး သုံးတဲ့စကား ဖြစ်နေတယ်... (မှန်ပါ)။

သြော်...ဘယ်သူအနိစ္စရောက်လို့၊ အင်း...ဘယ်သူ အနိစ္စရောက်လို့ဟေ့ ဆိုတော့ သြော်...သခံရတရားဟူသရွေ့ ဟာ ဒီမှာ လမ်းဆုံးတာပဲ ဆိုပြီးသကာလ အီမံပေါ်မှာ သွားပြီး သကာလ စားကာသောက်ကာနဲ့ အားလုံး ပြန်လာခဲ့ကြတယ်... (မှန်ပါ)။

ဂိပသာနာမှာ သုံးရမည့်ထရား

သူတို့က ဂိပသာနာဘက် သုံးသလားတဲ့ မရဏာနဲ့သတိဘက် သွားသုံးသလား (မရဏာနဲ့သတိဘက် သွားသုံးပါတယ် ဘုရား)။

စင်စစ် သုံးရမှာက ဂိပသာနာဘက် သုံးရမှာ... (မှန်ပါ)၊ ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဘုရားက ကြည့်လေ၊ သခံရတရား ပျက်တတ်သည်၊ အဲဒါ မမေ့နဲ့ဆိုတော့ ဒကာ၊ ဒကာမတို့ ရှင်တုန်းသုံးတာ၊ သဘောကျပလား... (ကျပါပြီ)။

ဒါဖြင့် နိဗ္ဗာန်သည် ဒကာ၊ ဒကာမတို့ သခံရတရား၏ အဆုံးမှာ ရှိတယ်... (မှန်ပါ)။

နိဗ္ဗာန် ဘယ်မှာ ရှိပါလိမ့်... (သခံရတရား၏ အဆုံး

မှာရှိပါတယ်ဘုရား)။

ကောင်းပြီ၊ သခ္ပါရတရားဆိုတာ အကြောင်းတိက်
ဆိုင်တော့ မောင်နိုင်ရော၊ သခ္ပါရတရားဆိုတာ ဒီလို လက်ချပ်
တီးကြည့်လိုက်၊ လက်ချပ်တီးကြည့်လိုက်တဲ့ အသံကလေး
တစ်ခုတော့ လူတိုင်းဖြစ်မှာပါပဲ... (မှန်ပါ) မဖြစ်ဘူးလား...
(ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား)။

သို့သော် မေးပါရစော်းတဲ့၊ ဒီတရားတစ်ပွဲလုံးနော်...
(မှန်ပါ)၊ ပထမ ဉားဘက် လက်ဖဝါးထဲမှာ အသံပါသလားတဲ့...
(မပါပါဘုရား)၊ ဘယ်ဘက် လက်ဖဝါးထဲမှာကော... (မပါပါ
ဘုရား) ၌... သူတို့နှစ်ခု ပြုပြင်လိုက်တာနဲ့ အသံရှပ် ဖြစ်လာ
တယ်... (မှန်ပါ)။

သူတို့နှစ်ခု ပြုပြင်လိုက်တာနဲ့... (အသံရှပ် ဖြစ်လာ
ပါတယ်)။

အသံရှပ်ဖြစ်လာတော့ အဲဒါ ပျက်တယ်... (မှန်ပါ)၊
ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့ ဖြစ်ပျက်... (မှန်ပါ)။

ဒီအသံရှပ်ဟာ သူများ ပြုပြင်လို့ ဒီလက်နှစ်ခု ပြုပြင်လို့
ဖြစ်လိုက်တဲ့ အသံရှပ် ဖြစ်နေတော့ တော်တော်ကြာ မကြာ
ဘူးဆိုတဲ့ အသံ ပျောက်သွားတယ်... (မှန်ပါ)၊ အသံရှပ်ဟာ
ဖြစ်လည်းဖြစ်တယ်၊ ပျက်လည်းပျက်တယ်... (မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် သခ္ပါရတရား ပျက်တယ်ဆိုတာကို ပြုပြင်
လို့ ပေါ်လာတဲ့ အသံရှပ်တရားဟာ သခ္ပါရတရား... (မှန်ပါ)၊
တော်တော်ကြာ ကိုဝတို့ ကြားသေးရဲ့လား... (မကြားပါဘူး)

မကြားတော့ ဘာဖြစ်သွားသတုံး... (ပျက်သွားပါတယ်)။

မြှုပ်ငါးလိုက် ပျက်လိုက်

အဲ... မြှုပ်ငါးလို့ ပေါ်လာတဲ့ တရားဟူသချေဖြင့်
အပျက်မှာ လမ်းဆုံးတယ်... (မှန်ပါ)။ ဆိုနိုင်ကြသလား...
(ဆိုနိုင်ပါတယ်) ဒါဖြင့် အခု ဘုန်းကြီးတို့အားလုံး တရားနာကြ
တဲ့ ဒကာ၊ ဒကာမတွေဟာ နေ့တိုင်းပဲအစားနဲ့ မြှုပ်ငါးကြ၊ အဝတ်
နဲ့ မြှုပ်ငါးကြ၊ ဥတုနဲ့ မြှုပ်ငါးကြ၊ ဆေးနဲ့ မြှုပ်ငါးကြ၊ ရေနဲ့ မြှုပ်ငါး
ကြ၊ မိုးနဲ့ မြှုပ်ငါးကြ၊ အနေအထိုင်နဲ့ မြှုပ်ငါးကြ၊ အထည်အလိပ်တွေ
ခြေကာရုံကာနဲ့ အနေးအခါမှာ အနေးနဲ့ မြှုပ်ငါးကြ၊ အအေးအခါ
မှာ အအေးဓာတ်ကို ကာကွယ်တာနဲ့ မြှုပ်ငါးလိုက်၊ မြှုပ်ငါးလုပ်
ထားတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကြီး... (မှန်ပါ)၊ မြှုပ်ငါးလိုက်၊ ပျက်လိုက်နဲ့
(မှန်ပါ)။

မြှုပ်ငါးလိုက်... (ပျက်လိုက်ပါဘုရား)၊ မြှုပ်ငါးလိုက်...
(ပျက်လိုက်ပါ)၊ တစ်သံသရာလုံးဟာ ဒီအတိုင်း နေတယ်... (မှန်
ပါ) တစ်သံသရာလုံးဟာ ဘယ်လို လာခဲ့ကြသတုံး... (မြှုပ်ငါး
လိုက် ပျက်လိုက်နဲ့ပါဘုရား)။

တစ်သံသရာလုံး မြှုပ်ငါးလိုက်၊ ပျက်လိုက်၊ မြှုပ်ငါးလိုက်
ပျက်လိုက်ချည့် လာတာပဲဆိုတာ သေချာကြပလား... (သေချာ
ပါဖြူ)။

ဒါဖြင့် ဒီမြှုပ်ငါးလို့ ပျက်တာကြီးကို ကျူပ်တို့ ဆုံးအောင်
မြှုပ်မှ ပေါ်လာတဲ့ တရားအပျက်ကို ကျူပ်တို့သည် အဆုံးကို

- ၃၀ -

ရှာချင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဖြင့် ပြုပြင်လိုက် ပျက်လိုက်နဲ့ပဲ အမောဆိုက် နေမှာပဲ... (မှန်ပါ)၊ ဘယ်လို ဆိုကြမလဲ... (ပြုပြင်လိုက် ပျက်လိုက်နဲ့ပဲ အမောဆိုက်နေမှာပါဘူရား)။

ကျောက်တွင်း တူးသလို

ကျောက်တွင်း တူးသလိုဖြစ်နေတယ်... (မှန်ပါ)၊ ရတာ ကလေး စားလိုက် ပြန်တူးလိုက်၊ ရတာကလေးစားလိုက် ပြန်တူးလိုက်ဆိုတော့ တူးလိုပဲ မဆုံးနိုင်ဘူး... (မှန်ပါ) ဆုံးရဲ့လား (မဆုံးပါဘူရား)။

ဟ... ဘယ်တော့ ဒီကျောက်တွင်းအတွက် ခင်ဗျားတို့ ရပ်စဲပြီးမှာတုံးလို့ မေးတော့ အစားရပ်စဲရင် သူ ပြီးမှာပဲ... (မှန်ပါ) အစားရပ်စဲရင် သူ ပြီးမှာပဲ... (မှန်ပါ) အစားရပ်စဲရင်တော့ (ပြီးမှာပါ)၊ ကျောက်တွင်းတူးက ရပ်စဲမယ်... (မှန်ပါ)၊ သဘောကျပလား... (ကျပါပြီ)၊ အစားမှ မရပ်စဲသေးရင်... (မရပ်စဲပါ)၊ သဘောကျပလား... (ကျပါပြီ)။

စားတဲ့အလုပ် ရပ်စဲရင် ဒီကျောက်တွင်းတူးတဲ့ အလုပ်ဟာ... (ရပ်စဲမှာပါ)၊ ရင်းပြီနော်... (ရင်းပါပြီဘူရား)။

ထို့အတူပဲတဲ့ ဒီမှာလည်း ပြုပြင်လိုပေါ်လာတဲ့ တရားကြီး ဟာ ပျက်ပျက် ပျက်ပျက် နေတာကို နောက်ထပ်ပြုပြင်ဦးမယ် ဆိုရင် ဒီအပျက် ပြန်ရှုံးမှာပဲ... (မှန်ပါ)၊ နောက်ထပ် ပြုပြင်ဦးမယ်ဆိုရင်... (ဒီအပျက် ပြန်ရပါမယ်ဘူရား)။

ဒါကြောင့် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်နဲ့ ကိုက်ကြည့်တော့မှ မောင်

နိုင်၊ ရှင်းတယ်... (မှန်ပါ)၊ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ... (သခ္ဓါရာပါဘုရား)၊ အဲ မသိမှ အဝိဇ္ဇာကြောင့် သခ္ဓါရ ပြုပြင်တယ်၊ မလာဘူးလား၊ (လာပါတယ်)၊ သခ္ဓါရ ပေါ်မလာဘူးလား... (လာပါတယ်)၊ သခ္ဓါရပစ္စယာ... (ဝိဉာဏ်ပါဘုရား)။

ဟော... ဝိဉာဏ်ဆိုတဲ့ ခန္ဓာငါးပါး ပေါ်လာတယ်... (မှန်ပါ) ဒီအကြောင်း ရှာလိုက်တော့မှ သော်... ဒီအဝိဇ္ဇာနဲ့ ဒီသခ္ဓါရ ရှိနေလို့ရှိရင် ဒီသခ္ဓါရကနေ ပြုပြင်လို့ ပေါ်လာတဲ့ ခန္ဓာငါးပါး လာဦးမှာပဲ... (လာဦးမှာပါ)၊ လာရင် ဘာဖြစ်မယ်ထင်သတုံး... (ပျက်မှာပါဘုရား)၊ ကဲ... မောင်နိုင် သဘောကျပလား... (ကျပါပြီဘုရား)။

စာတိဇ္ဇာသခ္ဓါရ ချုပ်ရင့်

အဲဒီတော့ကို ဒီအဝိဇ္ဇာနဲ့ ဒီသခ္ဓါရ ကျူပ်တို့ ချုပ်လို့ရှိရင်ဖြင့် ဒီဖြစ်မှုပျက်မှုကြီးဟာ ရပ်စသွားမှာပဲ... (မှန်ပါ)။ မရပ်စပေးဘူးလား... (ရပ်စပါတယ်ဘုရား)။

အဝိဇ္ဇာသခ္ဓါရသာ ချုပ်မယ်ဆိုရင်ဖြင့်... ဖြစ်မှုပျက်မှု ရပ်စသွားပါတယ်)၊ သခ္ဓါရ အနိစ္စကြီးဟာ မောင်နိုင် ကုန်ရ မလား၊ မကုန်ရဘူးလား... (ကုန်ရပါမယ်ဘုရား)။

ကိုင်း ဒါဖြင့် ဒီအဝိဇ္ဇာသခ္ဓါရက အတိတ်ဘက်က ထားလိုက်တော့ အတိတ်က လာခဲ့တဲ့ အဝိဇ္ဇာသခ္ဓါရ၊ နောက် ကျူပ်တို့သည် ပစ္စပွဲနဲ့မှာ ဒီအဝိဇ္ဇာသခ္ဓါရ မောင်နိုင်၊ မလာဘူးဆိုလို့ရှိရင်ဖြင့် ဒီဝိဉာဏ်ဆိုတဲ့ နောက်ခန္ဓာ လာဦးမလား... (မလာ

တော့ပါ)၊ ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ပစ္စာဖွန့်မှာပေါ်တဲ့ စာဝိနာသမီရ

ဒါဖြင့် အတိတ်က အဝိဇ္ဇာ သံဃာရ သတ်ရမှာလား၊
ပစ္စာဖွန့်မှာ ပေါ်တဲ့ အဝိဇ္ဇာသံဃာရ သတ်ရမှာလား... (ပစ္စာဖွန့်
မှာ ပေါ်တဲ့ အဝိဇ္ဇာ သံဃာရ သတ်ရမှာပါဘုရား)။

သေသေချာချာသဘောပါပြီ၊ ဒကာ၊ ဒကာမတို့ ဒီ ဥစ္စာ
အင်မတန် အရေးကြီးတဲ့ တရားပါပဲ... (မှန်ပါ။)

ဒီအတိတ်က အဝိဇ္ဇာနဲ့ အတိတ်က သံဃာရကြောင့်
လက်ရှိခစ္စာကြီးပဲ ရ, ထားတော့ သူ့သတ်လို့ အပိုပဲ... (မှန်ပါ။)

ယခ ကျူပ်တို့ ဆရာဘုန်းကြီး နည်းပေးနေတုန်း ဒကာ၊
ဒကာမတွေကလည်း ဒီခစ္စာကြီး ဖြစ်ပျက်ကို အလုပ်လုပ်ရမယ်ဆို
တာ သိတုန်းကို ဒီအဝိဇ္ဇာသံဃာရ သတ်ရမှာပဲ... (မှန်ပါ။) ရှင်း
ပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဘယ်အဝိဇ္ဇာသံဃာရ သတ်ရမှာတုံးလို့ မေးလို့
ရှိရင် ပစ္စာဖွန့်မှာ အကြောင်းတိက်ဆိုင်လို့ပေါ်မည့် အဝိဇ္ဇာ သံဃာရ
သတ်ရမယ်... (မှန်ပါ။)၊ ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒကာ၊ ဒကာမတွေ သံဃာရတရား ပျက်တတ်
တယ်လို့ ရူလိုက် ... (မှန်ပါ။)၊ သဘောကျပလား... (ကျပါပြီ)
ဘုရားက သံဃာရတရား ပျက်တယ်လို့ ရူပေးပါတဲ့၊ မမေ့ပါနဲ့...
(မှန်ပါ။) မမေ့ပါနဲ့ဆိုတာ ရူပါ ဆိုတာပါပဲ... (မှန်ပါ။)၊ ကိုစံလှ
ဟုတ်ပလား... (ဟုတ်ပါပြီ။)

မဇမ္မပါန္တိတာ ရူပါလိုတိတာ

ဘုရားက ဘာတဲ့(သခ်၍ရတရား ပျက်တတ်သည် မမေပါနဲ့)၊ မမေပါနဲ့ဆိုတာ ရူပါဆိုတာပေါ့...(မှန်ပါ)၊ ကိုပေါ်ကျေနပ်ပလား...(ကျေနပ်ပါပြီ)။

ရူတဲ့အခါကျတော့ ဒကာ၊ ဒကာမတွေက စဉ်းစားတာ လိုတဲ့၊ ရူတဲ့အခါကျတော့ သတိကလေးကလည်း သတိမဂ္ဂင်(မှန်ပါ)၊ သတိထားလို့ ရူဖြစ်တာကိုး... (မှန်ပါ)၊ သမာဓိကလည်း သမာဓိမဂ္ဂင်လို့ မဆိုနိုင်ဘူးလား (ဆိုနိုင်ပါတယ်)၊ ဝိရိယကလည်း ဝိရိယမဂ္ဂင်လို့... (ဆိုနိုင်ပါတယ်)၊ ကျေနတဲ့ ဥစ္စာက သမ္မာသက်ပွဲ မဂ္ဂင် (မှန်ပါ)၊ အမြင်က သမ္မာဒိဋ္ဌဟုတ်လား... (မှန်ပါ)။

သမ္မာဒိဋ္ဌဆိုတော့ ဒကာ၊ ဒကာမတွေ စဉ်းစားလိုက်တဲ့ အမှန်မြင်တဲ့တရားပဲ မဟုတ်လား... (မှန်ပါ)၊ အဝိဇ္ဇာလား၊ ဝိဇ္ဇာလား... (ဝိဇ္ဇာပါဘုရား)။

ဒကာ၊ ဒကာမတို့ ရူနေတာက သခ်၍ရတရား၊ ပျက်တတ်တာ ရူနေတာက ဒီပြင်ဟာတွေက အခြားအရုတွေပါတဲ့၊ ခေါင်းဆောင်က ဝိဇ္ဇာက ခေါင်းဆောင် ဖြစ်နေတယ်... (မှန်ပါ)၊ သဘောကျပလား(ကျပါပြီဘုရား)။

ဘာက ခေါင်းဆောင်ဖြစ်နေသလဲ... (ဝိဇ္ဇာက ခေါင်းဆောင်ဖြစ်နေပါတယ်ဘုရား)။

ဝိဇ္ဇာက ခေါင်းဆောင်ဖြစ်နေတယ်လို့ ဘုရားက မဖောပါဘူး... (မှန်ပါ)၊ အခု ဘုန်းကြီး ဒကာ၊ ဒကာမတို့ ရှေ့ပိုင်းက ဘုရားဖော်ပြီးသားမို့ ပြန်ဖော်တာ... (မှန်ပါ)၊ သူပရီနိမ္မာန်

- ၃၄ -

စံကာနီးကျတော့ ဒါကို မဖော်တော့ဘူး မောင်နိုင် (မှန်ပါ။)
သခံရတရား ပျက်တတ်သည်၊ မမေ့ရစ်နဲ့၊ ဒါနဲ့ပဲ ပရိနိဗ္ဗာန်စံ
သွားတယ်... (မှန်ပါ။) ရှင်းပလား (ရှင်းပါပြီ။)

အဲဒါ အခု မမေ့ရစ်နဲ့ဆိုတဲ့ အထဲမှာ ကျပ်တို့ ဝိဇ္ဇာပါ
မပါ... (ပါပါတယ်ဘုရား)။

ဝိဇ္ဇာနဲ့ ရူနေတော့ အဝိဇ္ဇာချုပ်တယ်

သမ္မာဒီနိုတည်းဟူသော ဝိဇ္ဇာဟာလေ “ဒုက္ခု ဉာဏ်
ခုက္ခသမှုဒေသ ဉာဏ်” ဝိဇ္ဇာ မပါဘူးလား... (ပါပါတယ်ဘုရား)။

ကဲ... ဒါဖြင့် ဝိဇ္ဇာနဲ့ ရူနေတော့ မောင်နိုင် အဝိဇ္ဇာက
မချုပ်ဘူးလား... (ချုပ်ပါတယ်)၊ ချုပ်တော့ သူ့အပေါင်းအဖော်
အဝိဇ္ဇာပစ္စယာသခါရာကလည်း... (ချုပ်ပါတယ်)၊ သခါရပစ္စယော
ဒီဘက် ခန္ဓာငါးပါး ဝိဉာဏ်ကကော... (ချုပ်ပါတယ်ဘုရား)။

သို့... ဒါဖြင့် တို့ရူနေတာ အဝိဇ္ဇာသခါရ ချုပ်အောင်
လုပ်နေတာပဲ... (မှန်ပါ။)၊ အဝိဇ္ဇာသခါရကြောင့် ဒီခန္ဓာ သစ္ာ
ကြီး မပေါ်ဘူးလား... (ပေါ်ပါတယ်ဘုရား)။

အဝိဇ္ဇာသခါရကြောင့် ခန္ဓာငါးပါး ခုက္ခသစ္ာကြီး ဘယ်နှုယ်
နေသတဲ့... (ပေါ်ပါတယ်ဘုရား)၊ ပေါ်တယ်ဆိုတော့ ရူနေတဲ့
ပုဂ္ဂိုလ်မှာ အဝိဇ္ဇာသခါရချုပ်တဲ့ အလုပ် လုပ်နေတယ် (မှန်ပါ။)။

ဘယ်လို ဆုံးဖြတ်ချက် ချမလဲ... (အဝိဇ္ဇာသခါရချုပ်တဲ့
အလုပ် လုပ်နေပါတယ်ဘုရား)။

ဟုတ်ပါရဲ့လားလို့ဆိုတော့ ဖြစ်ပျက်ကို မြင်တာက

- ၃၅ -

ခေါင်းဆောင်ကတော့ဖြင့် ဝိဇ္ဇာမဂ္ဂင်က မြင်တာပဲ(မှန်ပါ)၊ မဆို
နိုင်ဘူးလား...(ဆိုနိုင်ပါတယ်ဘူရား)။

ဖြစ်ပျက်မြင်တာက...(ဝိဇ္ဇာမဂ္ဂင်က မြင်တာပါ) ဝိဇ္ဇာ
မဂ္ဂင်က မြင်တယ်ဆိုရင် သေချာပလား...(သေချာပါပြီ)။

ဝိဇ္ဇာမဂ္ဂင်က ဒီခန္ဓာငါးပါးထဲက တစ်ပါးပါး ဖြစ်နေ
တယ်၊ ပျက်နေတယ်၊ ဖြစ်နေတယ်၊ ပျက်နေတယ်ဆိုတာ မမြင်
ဘူးလား ... (မြင်ပါတယ်ဘူရား)။

ဒါဖြင့် ဝိဇ္ဇာလာတော့ အဝိဇ္ဇာက ချုပ်ရတယ်...(မှန်ပါ)၊
အဝိဇ္ဇာချုပ်တော့ သခိုရက ငါချည်း လာဦးမယ်ဆိုတော့
ဖြစ်နိုင်ပါမလား (မဖြစ်နိုင်ပါ)၊ အဝိဇ္ဇာအကြောင်းရှိမှ သခိုရက
ဖြစ်ရမှာကိုး... (မှန်ပါ)။

သမ္မာဒီဋီဖီမဂ္ဂင်ဟာ ဝိဇ္ဇာပဲ

ဒါဖြင့် အဝိဇ္ဇာ ချုပ်အောင်လုပ်တာ ဘယ်သူတုံးလို့ မေး
ရင် ဘယ့်နှယ်ပြောကြမလဲ...(ဝိဇ္ဇာပါ)၊ ဝိဇ္ဇာပဲ၊ ရူတဲ့ ဝိဇ္ဇာ
ရူတဲ့ သမ္မာဒီဋီဖီမဂ္ဂင်ဟာ ဝိဇ္ဇာပဲ... (မှန်ပါ)၊ ရိပ်မိကြပလား...
(ရိပ်မိပါပြီ)။

အဲဒီတော့ ဝိဇ္ဇာက လာတော့ အဝိဇ္ဇာယတွေဝ ဆိုတဲ့
အတိုင်း အဝိဇ္ဇာ ချုပ်သွားတာပဲ၊ အဝိဇ္ဇာနိရောဓာဆိုတော့ သူနဲ့
ပတ်သက်တဲ့ သခိုရက ဒီဘက်ကလည်း ချုပ်မသွားဘူးလား
(ချုပ်သွားပါတယ်)။

ဒါဖြင့် နောက် ခန္ဓာတည်းဟူသော ဝိညာဏ်တရား

- ၃၆ -

တွေ မောင်နိုင် (ချုပ်သူးပါတယ)၊ ချုပ်ရမယ်၊ သဘောကျပလား... (ကျပါဖြီ)။

ဒါဖြင့် ဒကာ၊ ဒကာမတို့ သံဌရတရား ပျက်တတ်သည်။ ဘုရားက ရှုပါ ရှုပါ ဆိတာသည် အဝိဇ္ဇာ သံဌရ အချုပ်နိုင်းတာ (မှန်ပါ)။ ပေါ်ကြပလား... (ပေါ်ပါဖြီဘုရား)။

ဘာ အချုပ်နိုင်းတာပါလိမ့်... (အဝိဇ္ဇာသံဌရ အချုပ်နိုင်းတာပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် မရှုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် ကိုပေါ်တို့၊ မောင်နိုင်တို့ စဉ်းစားပါလား၊ ဝိဇ္ဇာ မပေါ်တော့ဘဲနဲ့ အဝိဇ္ဇာသံဌရပဲ သူ့သစ္စာန်မှာ ရှိနေမယ်ဆိတာ မသေချာဘူးလား... (သေချာပါတယ်ဘုရား)

ကိုင်း ဒါဖြင့် ဒကာ၊ ဒကာမတို့ အလုပ်လုပ်မှ ခရီးပေါက်မယ်ဆိတာကော... (သေချာပါတယ်ဘုရား)၊ သေချာပြီနော် (သေချာပါပြီဘုရား)။

ကောင်းပြီ၊ ဒါဖြင့် အလုပ်လုပ်မှ ခရီးပေါက်နိုင်မည် ဆိတာသည် ကဲ... မောင်နိုင်၊ ရှုလိုက်တဲ့ အခါကျတော့ ဒါ ကလေးတွေ ခန္ဓာငါးပါးထဲက တစ်ပါးပါး ဝေဒနာရှုရင် ဝေဒနာဖြစ်ပျက်မြင်ကြမှာပဲ... (မှန်ပါ)၊ စိတ်ရှုရင် စိတ်ဖြစ်ပျက် မြင်ကြမှာပဲ... (မှန်ပါ)၊ ရှုပ်ရှုရင် ရှုပ်ဖြစ်ပျက်ဆိတဲ့ အနိစ္စ မမြင်ကြပေဘူးလား... (မြင်ရပါတယ်ဘုရား)။

မြင်တဲ့ အခါကျတော့ ဝိဇ္ဇာနဲ့ မြင်တာလား၊ အဝိဇ္ဇာနဲ့ မြင်တာလား... (ဝိဇ္ဇာနဲ့ မြင်တာပါဘုရား)။

ဝိဇ္ဇာဆိတာ သမ္မာဒီဇို့ (မှန်ပါ)။ မရှုပ်စေနဲ့၊ သမ္မာဒီဇို့

မဂ္ဂင်ကို တချို့နေရာ ဝိဇ္ဇာလို့ ခေါ်တယ်(မှန်ပါ)၊ သဘောကျရဲ့လား... (ကျပါတယ်ဘုရား)။

သမ္မာဒီဇို့မဂ္ဂင်ကို (ဝိဇ္ဇာလို့ ခေါ်ပါတယ်ဘုရား)၊ ဝိဇ္ဇာလို့လည်း ခေါ်နိုင်ပါတယ်။ တချို့နေရာကျတော့ ဘယ်လိုသုံးလိုက်သလာ၊ သမ္မာဒီဇို့(မှန်ပါ)၊ တချို့နေရာကျတော့ (ဝိဇ္ဇာပါဘုရား)။ သဘောကျပဲလား... (ကျပါဖြီ)။

ဒါဖြင့် ဒီခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ ဝိဇ္ဇာမဂ္ဂင် ရောက်လာကတည်းက မောင်နိုင်ရော၊ အဝိဇ္ဇာချုပ်လို့ သခိုရ ချုပ်တယ်... (မှန်ပါ) မချုပ်သေးဘူးလား... (ချုပ်ပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် သခိုရတရား ပျက်တတ်သည်၊ အဲဒါ မမေ့နဲ့ဆိုတာမင်းတို့ မမေ့လို့ရှိရင် အဝိဇ္ဇာသခိုရ ချုပ်ပါလိမ့်မယ်... (မှန်ပါ)။ အဝိဇ္ဇာသခိုရ ချုပ်လို့ရှိရင်ဖြင့် ဝိညာက်တည်းဟူသော ခန္ဓာငါးပါးကြီးဟာ မချုပ်ပါနဲ့ဆိုလို့ ရသေးရဲ့လား(မရပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက သခိုရတရား ပျက်တတ်သည် မမေ့ပါနဲ့ ဆိုတဲ့ဥဇ္ဇာကို အဝိဇ္ဇာသခိုရကို ချုပ်အောင် လုပ်နေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်မ့် သော်... သူ့အကျိုး သူသိပြီး သကာလ နေရာတာကိုး ဆိုပြီးသကာလ ဝမ်းသာတော်မူတယ်(မှန်ပါ)။ သူ့ဒုက္ခ သူသိမ်းနေတာကိုး ဆိုပြီးသကာလ ဒကာ ဒကာမတို့ ဝမ်းသာတော်မူတယ်ဆိုတာ ရိပ်မိပလား... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

ခုက္ခဏီးပွားရေး ကြိုးစားနေတာ

ဒါဖြင့် ဒကာ၊ ဒကာမတို့သည် အလုပ်မလုပ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်
များကျတော့ တိုက်တွန်းတယ်လို့လည်း မအောက်မေပါနဲ့၊ ဒါ
စကားစကို နားထောင်ကြည်၊ ကိုယ့်ခုက္ခဏီးနေတာလားတဲ့
ခုက္ခဏီးပွားရေး၊ ကြိုးစားနေတာလား မေးကြရင် ဘယ့်နယ်ပြော
ကြမလဲ(ခုက္ခဏီးပွားရေး၊ ကြိုးစားနေတာပါဘုရား)။ ခုက္ခဏီး
ပွားရေး ကြိုးစားနေတာမှတစ်ပါး ဘာပါသေးသတုံး... (ဘာမှ
မပါပါဘုရား) ဖြစ်ပျက် မရှုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များလေ... (မှန်ပါ၍)။

ဒါဖြင့် ခုက္ခဏီးတာ ကိုဝ စဉ်းစားစမ်း၊ ကြိုးပွားကောင်း
တာလား၊ အတ်သိမ်းကောင်းတာလား... (အတ်သိမ်းကောင်း
တာပါဘုရား)။

အတ်သိမ်းကောင်းတာကို ဒကာ၊ ဒကာမတွေက အလုပ်
မလုပ်ဘဲ နေတော့ ဝိဇ္ဇာက မလာတော့ အဝိဇ္ဇာနဲ့ သံဃာရက
တွဲလျက်ကြိုး ခန္ဓာထ ရောက်မနေဘူးလား... (ရောက်နေ
ပါတယ်ဘုရား)။

ရောက်နေတော့ ဝိဉာဏ်ဆိုတဲ့ ခုက္ခသစ္စာကြိုး “စဝ
မေတသု ကေဝလသု ခုက္ခကွန်သု” ဆိုတာကြိုးဟာ တစ်စုံ
တစ်ပုံကြိုး မလာပေဘူးလား... (လာပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် သူ ဘာလုပ်နေတာပါလိမ့်မတုံး မေးလို့ရှိရင်
ခုက္ခဏီးပွားရေး ကြိုးစားနေတာ... (မှန်ပါ၍)။

ဘယ်လို ဆုံးဖြတ်ချက်ချမလဲ... (ခုက္ခဏီးပွားရေး ကြိုး
စားနေတာပါဘုရား)။

အဲဒီတော့ ဒုက္ခကြီးပျားရေး ကြိုးစားနေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကို
ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက ကြိုက်နိုင်ပါရဲ့လား
(မကြိုက်နိုင်ပါဘုရား)၊ ဒုက္ခချုပ်အောင် ကြိုးစားနေတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်
ကျတော့ (ကြိုက်ပါတယ်ဘုရား) အင်မတန် ဝမ်းသာလိမ့်မယ်ဆို
တာ သဘောကျပလား... (ကျပါတယ်ဘုရား)။

ကိုင်း... ဒါဖြင့် ဒကာ၊ ဒကာမတို့ သိကြားနဲ့ ဘုရားသာ
တွဲကြပေတော့... (မှန်ပါ)၊ သိကြားနဲ့ဘုရား ယနေ့တွဲပြီးသကာ
လ ပြပါတယ်။

ဒကာ၊ ဒကာမတို့ သိကြားနဲ့ ဘုရား၊ ဘုရားက အရင်
ဟောတယ် (မှန်ပါ)၊ ဘုရားက အရင်ဟောတယ်ဆိုတာ သဘော
ကျပလား (ကျပါပြီ)။

သံရိရတရား ပျက်တတ်တယ် အဲဒီ မမေ့နဲ့

ဘုရားက သံရိရတရား ဘာတဲ့တဲ့ဗီ (ပျက်တတ်သည်)၊
အဲဒါကို (မမေ့နဲ့တဲ့)၊ ဒါ ဘုရားဟောသွားတယ် (မှန်ပါ)။

ဒီနောက်ကို ဘုရားသည် တရားဟောသေးသလား
(မဟောတော့ပါဘုရား) မဟောတော့ဘူး၊ ဒကာ၊ ဒကာမတို့
ဒါကလေး ပြောပြီးတော့ မဟောတော့ဘူးဆိုတာ သဘောကျပ
လား (ကျပါပြီဘုရား)။

သူ ဟောတဲ့တရား မေ့စရာ ရှိသေးသလား (မရှိပါ
ဘုရား)၊ သံရိရတရား (ပျက်တတ်သည်)၊ အဲဒါကို မမေ့နဲ့ ရှင်း
ပလား (ရှင်းပါပြီ)။

သခ္ပါရတရား ပျက်တတ်သည်၊ အဲဒါ မမေ့နဲ့၊ မမေ့နဲ့၊
မမေ့နဲ့၊ အဲဒါ မမေ့နဲ့ ဆိုပြီးသကာလ ဘုရားသည် တရားဟောမှာ
ဖြင့် ဒါ ေတ်သိမ်းတရား (မှန်ပါ)၊ မဆိုနိုင်ဘူးလား (ဆိုနိုင်ပါ
တယ်ဘုရား)။

နောက် ေတ်သိမ်းပြီးသကာလ ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး
အကြောင်း ရှင်အနရွှေ့မေးပြီး သိကြားတွေ ဘာတွေက အရှင်
ဘုရား၊ ဘုရားဟာ အခု ဝိညာဉ်ချုပ်ပလား၊ မချုပ်သေးဘူး
လား၊ မချုပ်သေးဘူး သိကြား၊ နောက်တော့ စုံနှင့်တွေ ဝင်စား
ရာမှ ချုပ်ပြီးလားဆိုတော့ ဟာ ဒကာသိကြား ချုပ်သွားပြီ၊ မရှိ
တော့ဘူး ဆိုတော့မှ သူက အနိစ္စာဝတ် သခ္ပါရာ ရွှေတ်တာကိုး
(မှန်ပါ)။

အနိစ္စာဝတ် သခ္ပါရာ ဘယ်သူ ရွှေတ်ပါလိမ့် ဒကာ၊
ဒကာမတို့ (သိကြား ရွှေတ်ပါတယ်ဘုရား)၊ သိကြားက ရွှေတ်တာ၊
သိကြားက ရွှေတ်တာ၊ မဟာပရိနိဗ္ဗာနသုတ်မှာ ဒီအတိုင်း
လာပါတယ် (မှန်ပါ)၊ မဟာပရိနိဗ္ဗာနသုတ် ဆိုပြီးသကာလ
သကိုယနာ တင်ထားတာ ရှိသေးတယ် (မှန်ပါ)။

ဝတ်=ဒက္ခာန စင်စစ်၊ သခ္ပါရာ=ပြုပြင်လို့ ပေါ်လာတဲ့
သခ္ပါရတရားဆိုတော့ ဒကာ၊ ဒကာမတွေက တြေားရှာ မနေ့နဲ့၊
ခြော့...ဒီခန္ဓာဆိုတာပါကလားလို့ မှတ်လိုက်... (မှန်ပါ)၊ ဒီခန္ဓာ
ငါးပါးဆိုတာပဲ။

ပြုပြင်လို့ ပေါ်လာတဲ့ တရားဟာ တြေားလား...
(မဟုတ်ပါဘုရား) ဘယ်သူပါလိမ့်... (ခန္ဓာငါးပါးပါဘုရား)၊
ဒီခန္ဓာငါးပါးပါးပဲလို့ ဆုံးဖြတ်ချက်ချ... (မှန်ပါ)။

ခန္ဓာလီးပါးမှာ ဖြစ်တာနဲ့ ပျက်တာပဲ ရှိတယ

အနိစ္စက ဒီခန္ဓာလီးပါးမှာ တကယ်ရှိ၊ တကယ် သူ့မှာ ရှိတာ ပြောစမ်းပါဉိုးလို ဆိုလိုရှိရင် ဥပ္ပါဒနဲ့ ဝယပဲ ရှိတယ(မှန်ပါ)။ ခန္ဓာလီးပါးမှာ တကယ်ရှိတာက (ဥပ္ပါဒနဲ့ ဝယပဲရှိတယ)၊ ဖြစ်တာနဲ့ ပျက်တာပဲရှိတယ... (မှန်ပါ)၊ သဘောကျပလား... (ကျပါပြီဘုရား)။

ဘာရှိသတဲ့လဲ... (ဥပ္ပါဒနဲ့ ဝယပဲ ရှိတယ) ဖြစ်တာနဲ့ ပျက်တာပဲရှိတယ ဆိုတဲ့ ဥစ္စာ သေချာပလား... (သေချာပါပြီ)။

ဒါဖြင့် ဥပ္ပါဒဝယ ဓမ္မိန္ဒာ=ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းသာ သူ့သဘောရှိတယ။ (မှန်ပါ)၊ ယောကျား မိန်းမ သဘော ပါသေးသလား (မပါပါဘုရား)၊ ပုဂ္ဂိုလ်သွေးဝါ သဘော (မပါပါဘုရား)၊ ခင်စရာ မင်စရာသဘော ... (မပါပါဘုရား)။

မပါပါဘူး။ ဒကာ၊ ဒကာမတွေက သေသေချာချာ စဉ်းစားပါ။ ဖြစ်တာနဲ့ ပျက်တာပဲ ရှိတယလို့ သေသေချာချာ ပြောနေတာပဲ... (မှန်ပါ) ဉာဏ်နဲ့ မောင်နိုင်၊ စူးစူးစိုက်စိုက် ကြည့်ရင်လည်း ဒါပဲ တွေ့မယ်... (မှန်ပါ) သဘောကျ ပလား... (ကျပါပြီ)။

ယောကျား တွေ့သလား၊ မိန်းမ တွေ့သလား... (မတွေ့ပါဘုရား) ငါ တွေ့သလား၊ သူ တွေ့သလား၊ ဘာတွေ့သတဲ့း (ဖြစ်တာနဲ့ ပျက်တာပဲ တွေ့ပါတယ်ဘုရား)၊ ဖြစ်တာနဲ့ ပျက်တာ ပဲတွေ့တယ်။ ဉာဏ်သမားမှာဖြင့် ဒါပဲ ရှိတယ... (မှန်ပါ)။

ဉာဏ်သမားမှာဖြင့် ဒါပဲရှိတယ... (မှန်ပါ)၊ ခုနင်က

- ၄၂ -

အဝိဇ္ဇာသမားတွေကတော့ ယောကျား တွေ့တယ်၊ မိန်းမ တွေ့တယ်လို့ သူပြောချင်လည်း ပြောလိမ့်မယ်... (မှန်ပါ!)၊ သူက ဉာဏ်မှ မပါဘဲကိုး... (မှန်ပါ!)။

ကိုင်း ဒါဖြင့် ဒကာ၊ ဒကာမတွေ ဥပ္ပါဒ္ဓတွာ ဖြစ်ပြီး၍ နိရှုံးနှိုး ဘာတဲ့... (ချုပ်ကုန်၏)၊ ဉော်... ဖြစ်ချုပ်ပဲ ရှိတယ်၊ ထပ်ပြောတာ... (မှန်ပါ!)။

ဖြစ်ပျက်မရှိတဲ့ နိဗ္ဗာန်သည် ချမ်းသာစစ်

ကိုစဲ့လှ ဘာပြောပြန်သတဲ့... (ဖြစ်ချုပ်ပဲ ရှိပါတယ် ဘုရား) “တေသံ ဂုပသမော သူခေါ်” တေသံ = ထိဖြစ်ချုပ်နှစ်ခု တို့၏။ ဂုပသမော = မရှိတဲ့ နိဗ္ဗာန်သည်။ ဂုပသမော ဆိုတာ ချုပ်ငြိမ်းတဲ့ နိဗ္ဗာန်ကို ဆိုတာနော်... (မှန်ပါ!)၊ သူခေါ်- ချမ်းသာတယ်။

ဒီဖြစ်ပျက်နှစ်ခု မရှိတာဟာ နိဗ္ဗာန်ပဲ... (မှန်ပါ!)။ အဲဒါ ချမ်းသာစစ်လို့ မှတ်လိုက်စမ်းပါ... (မှန်ပါ!)။

ဖြစ်ပျက်မရှိတာ... (နိဗ္ဗာန်ပါဘုရား)၊ အဲဒါဘာတဲ့တဲ့... (ချမ်းသာအစစ်ပါ)၊ ချမ်းသာအစစ်ပဲ ဆိုတဲ့ သော်ကျပ လား... (ကျပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒကာ၊ ဒကာမတို့ ဘုန်းကြီးက နေ့တိုင်းလိုလို သတိပေးတယ်။ ဖြစ်ပျက်များ ဆုံးကြပလားကွာ၊ ယောကိုပုဂ္ဂိုလ် တွေ မမေးဘူးလား-- (မေးပါတယ်ဘုရား)။

ဖြစ်ပျက်များ ဆုံးကြပလားဟော၊ ဖြစ်ပျက်ပဲတွေ့တုန်း

- ၄၃ -

ပဲလား၊ ဖြစ်ပျက်ပဲ မှန်းတုန်းပဲလား၊ အပျက်ကလေးတွေချည့်ပဲ
များ တွေ့နေသေးသလား၊ ဒီအပျက်ကလေးတွေပဲ လျှစ်လျှော့
နေရသေးသလား၊ ဉာဏ်တွေ အမျိုးမျိုးအဖို့ဖို့ မေးတားပေါ့ယာ
(မှန်ပါ)။ မဆုံးကြသေးဘူးလားဆိုတာ ကိုဝ မေးထိုက် မမေး
ထိုက်... (မေးထိုက်ပါတယ်ဘုရား)၊ ရှင်းကြရဲ့လား... (ရှင်းပါ
တယ်ဘုရား)။

ဘာဖြစ်လို့တုံးဆိုတော့ နိဗ္ဗာန်မရောက်သေးဘူးလားလို့
မေးတာ... (မှန်ပါ)။ ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီ)။

နိဗ္ဗာန် မင်း မမြင်ရသေးဘူးလားလို့ မေးတာပါပဲ
ဆိုတာ ကျေနပ်ပလား... (ကျေနပ်ပါပြီဘုရား)။ ဒါဖြင့် ဒကာ
ဒကာမတို့ နိဗ္ဗာန်ဆိုတာ ဘာပါလိမ့်မလဲလို့ မေးမနေနဲ့ ဒီခန္ဓာ
မရှိတာကို ဆိုတာ... (မှန်ပါ)။

ကိုယ့်စုစွဲ ချုပ်ပြုမိုး ရုပ်ထိမိုးတာကို သိတာ

ခန္ဓာ ဘာသစ္ာ... (ခုက္ခသစ္ာပါဘုရား)၊ ဧည့် ခုက္ခ
သစ္ာမရှိတာကိုး၊ ကိုယ့်ခုက္ခမရှိတာကို ကိုယ်သိရမယ် (မှန်ပါ)။

ကိုစဲလှ ဘာတုံး... (ကိုယ့်ခုက္ခ မရှိတာကို ကိုယ်သိရပါ
မယ်ဘုရား) ကိုယ့်ခုက္ခ မရှိတာ ကိုယ်သိရပါတယ် (မှန်ပါ)။

ဧည့်... နိဗ္ဗာန်ဆိုတာ မသေခို တွေ့ရတာက ဘယ်
လိုများပါလိမ့်မတုံးဆိုတော့ မောင်နိုင်ရေ သံသယ မရှိနဲ့တော့
(မှန်ပါ)။ ကိုယ့်ခုက္ခ ချုပ်ပြုမိုး ရုပ်သိမိုးတာကို သိတာ
(မှန်ပါ)။ သဘောကျပလား... (ကျပါပြီဘုရား)။

ကိုယ့်ခုက္ခ၊ ချုပ်ဖြစ်မှု၊ ရုပ်သီမ်းတာကို ကိုယ်ရူလိုက်တဲ့
အခါကျတော့ ဖျေပ်ဆို ချုပ် ချုပ်သွားတယ်... (မှန်ပါ)၊ အင်း...
ဖြစ်ပျက်ကလေးတွေ ချုပ်ချုပ်သွားတယ်၊ တေသံ-ထိဖြစ်ပျက်
နှစ်ပါးတို့၏၊ ရုပ်သမော- ချုပ်ဆုံးတဲ့ နိဗ္ဗာန်သည်၊ သုခေါ-
ချမ်းသာ၏လို့ သီကြားက သေသေချာချာ ဟောတယ်... (မှန်
ပါ)။

ဘုရားကတော့ ဖြစ်ပျက် မမေ့ရစ်နဲ့တဲ့၊ သူကတော့ ဖြစ်
ပျက်ဆုံးအောင် လိုက်ပါ(မှန်ပါ)၊ သူက ဒါကလေး သွင်းလိုက်
တာပါပဲ... (မှန်ပါ)။

သို့သော်လည်း ဘုရားက ရှင်စဉ်အခါက ဟောပြီးသား
ဂါထာ... (မှန်ပါ)၊ သဘောကျပလား... (ကျပါပြီဘုရား)။ ရှင်
စဉ်အခါက ဟောပြီးသား ဂါထာကို သူက ဘုရား ပရီနိဗ္ဗာန်စံပြီး
မှ ပြန်ချေတ်တာပဲရှိတယ်... (မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် သီကြား ရွတ်တဲ့ ဂါထာက ဒီဖြစ်ပျက်ဆုံးရင်
ဘာတဲ့... (နိဗ္ဗာန်ပါဘုရား)။

တေသံ-ထိဖြစ်ပျက်မှုတို့၏၊ ရုပ်သမော-မရှိတဲ့ နိဗ္ဗာန်သည်
သုခေါ်-ချမ်းသာ၏ ... (မှန်ပါ)။ ဒကာ၊ ဒကာမတို့ သဘော
ကျပလား... (ကျပါပြီဘုရား)။

ဖြစ်ပျက်ဆုံးရင် နိဗ္ဗာန် တွေ့ဖတ်

ဖြစ်ပျက် မရှိတာ ဘာခေါ်ကြမလဲ... (နိဗ္ဗာန်ပါဘုရား)။
အဒါကို တစ်ခါဘယ်လို့ ထပ်ဖွင့်သလဲ... (ချမ်းသာပါတယ်)။

- ၄၅ -

ချမ်းသာတယ်ဆိုတာ ဒါပဲ၊ သဘောကျပလား... (ကျပါပြီ
ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒကာ၊ ဒကာမတို့ ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်
ကြီးက ဒီခန္ဓာကိုယ် ပျက်တတ်သည်၊ အဲဒါ မမေ့နဲ့မှာခဲ့တယ်
(မှန်ပါဘုရား)၊ သိကြားကတော့ အဲဒီဖြစ်ပျက်ဆုံးအောင်လိုက်
ရင် နိဗ္ဗာန် တွေ့ပါလိမ့်မယ်... (မှန်ပါ)။

ဒီဖြစ်ပျက်ဆုံးအောင် လိုက်သွားရင်... (နိဗ္ဗာန် တွေ့ပါ
လိမ့်မယ်ဘုရား)၊ နိဗ္ဗာန် တွေ့ပါတယ်ဆိုတော့ နိဗ္ဗာန်သည်
ဖြစ်ပျက်အဆုံးမှာ နေပါတယ်... (မှန်ပါ)။

ဘယ်လိုမှတ်ကြမယ်... (နိဗ္ဗာန်သည် ဖြစ်ပျက်အဆုံး
မှာ နေပါတယ်ဘုရား)။

နိဗ္ဗာန်သည် ဖြစ်ပျက်အဆုံးမှာ နေတယ်ဆိုတာ ဒကာ၊
ဒကာမတွေ ကျေနပ်ပလား... (ကျေနပ်ပါပြီဘုရား)။

မြစ်ပျက် မြစ်အောင် ကြည့်ဖါ

ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့ အလုပ်စဉ်ကို ဘုန်းကြီး ခဏခဏ
ပြောတာက ဖြစ်ပျက်မြင်အောင်ကြည့် မောင်နိုင်ရေးဆိုတော့
ပရီနိဗ္ဗာန်စံကာနီး ဟောတဲ့တရား ဟောတာ... (မှန်ပါ)။

ဖြစ်ပျက်မြင်အောင် ကြည့်ပါလို့ ကိုစံလှတို့ မဆုံးမဘူး
လား... (ဆုံးမပါတယ်ဘုရား)၊ ဘာမြင်အောင် ကြည့်ရမလည်း...
(ဖြစ်ပျက်မြင်အောင် ကြည့်ရပါမယ်ဘုရား)။ အဲဒါ ပရီနိဗ္ဗာန်
စံကာနီး ဟောတဲ့ တရား ဟောတာ... (မှန်ပါ)၊ သဘောကျ

- ၄၆ -

ပလား... (ကျပါပြီဘရား)။

ဖြစ်ပျက်မှန်းအောင် ကြည့်ဖို့

ဖြစ်ပျက် မှန်းအောင်ကြည့်ဆိတာ ရှင်စဉ်အခါတ်နှုံးက
နိမ့်နှုန်္တော်ကို ဘုရားက ဟောခဲ့တယ်... (မှန်ပါ)၊ သဘောကျ
ပလား... (ကျပါပြီဘရား)။

အဲဒီတော့ ဖြစ်ပျက်ကို ကြည့်ဖန်များရင် မှန်းရမှာပဲ...
(မှန်ပါ)၊ ဒီမှန်းတဲ့အထဲမှာ ဥဒယွေးယ ဘင်္ဂတွေ အကုန်ပါဘွား
တယ်လို့ မှတ်လိုက်တာပေါ့... (မှန်ပါ)၊ ရှင်းပြီနော်... (ရှင်းပါ
ပြီဘရား)။

ဖြစ်ပျက် ဆုံးစောင်ကြည့်ဖို့

နောက်ကျတော့ ဖြစ်ပျက်ဆုံးအောင် ကြည့်ပါလို့ တစ်ခါ
မမှာဘူးလား... (မှာပါတယ်ဘရား)။

ဆုံးခုတည်း မှာတာပဲ၊ ဘုန်းကြီးလည်း မများပါဘူး၊
ဘုရားဟောတာလဲ ဥာဏ်ဆုံးဆင့်နဲ့ ဟောထားလို့ ဒါပဲ
ဟောပါတယ်နော်... (မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် ဒကာ၊ ဒကာမတို့ ဖြစ်ပျက်မြင်ရင် ယထာဘူတာ
ဥာဏ် (မှန်ပါ)၊ ဖြစ်ပျက်မှန်းရင် (နိမ့်နှုန်္တော်ပါဘရား)၊ ဖြစ်
ပျက်ဆုံးရင် (မဂ်ဥာဏ်ပါဘရား)၊ မဂ်ဥာဏ်ဆိုတော့ အင်မတန်
ကျေနှစ်ဖို့ ကောင်းပါတယ်... (မှန်ပါ)။

အင်မတန် ကျေနှစ်ဖို့ ကောင်းပါတယ်တဲ့၊ ဒကာ၊

ဒကာမတို့ သည်ကားလို့ ဆိုလိုရှိရင်ဖြင့် နိဗ္ဗာန်ကို အဝေးကြီးလို့ နိဂုံက ထင်မိပါတယ်... (မှန်ပါ)၊ စောစောနဲ့ ရောက်လိမ့်မယ် လိုလည်း မောင်နိုင်တို့လည်း မထင်မိပါဘူး... (မှန်ပါ)၊ သဘောကျ ပလား... (ကျပါပြီဘုရား)။

ပြော်... ဒီအနားလောက် ရှိမှုန်းမှ မသိဘဲကိုး၊ အင် မတန် ဝေးတယ် ထင်နေတာကိုး... (မှန်ပါ)။ အခုတော့ဖြင့် ပါ၌တော်တွေ အမျိုးမျိုးနဲ့ ဘုရာသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး ပြတာ အင်မတန် ရှင်းလင်းပြီးသကာလနေတော့ တေသံ= ထိဖြစ်ပျက်နှစ်ပါးတို့၏၊ ရူပသမော = မရှိတဲ့ နိဗ္ဗာန်သည်။ သူခေါ်ချမ်းသာတာပဲ ဆိုတော့ နိဗ္ဗာန် သူပေါ်နေတယ်... (မှန်ပါ)။

နိဗ္ဗာန် ဘယ်အနားမှာ ရှိပါလိမ့်မတုံးလို့ အမေးထုတ်လို့ ရှိရင် ဖြစ်ပျက်အဆုံးမှာ ရှိတယ် (မှန်ပါ)။ သဘောကျပလား (ကျပါပြီဘုရား)။

ပြစ်ပျက်စာဆုံးမှာ နိဗ္ဗာန်ရှိထာဖ်

ပြစ်ပျက်အဆုံးမှာ (နိဗ္ဗာန် ရှိပါတယ်ဘုရား)၊ နိဗ္ဗာန်ရှိ တယ်ဆိုတာ သေချာပလား... (သေချာပါပြီဘုရား)၊ ပြစ်ပျက် ကလည်း သေသေချာချာကြည့်တော့ ဒကာ၊ ဒကာမတို့ ကိုယ့်အလဲနဲ့ ကိုယ်လဲရင် လေးတောင်သာ ရှိပါတယ်... (မှန်ပါ)။

ကျူပ်တို့က ဆံပင်ဖျားကစပြီး၊ ခြေဖျားကျအောင် မောင်နိုင်၊ ကိုယ့်အလဲနဲ့ ကိုယ်လဲရင် လေးတောင်ပဲ မရှိဘူး

- ၄၈ -

လာ:... (ရှိပါတယ်ဘုရား)၊ ဒီအထဲမှာ ဖြစ်ပျက် ရှုရမယ်...
(မှန်ပါ)၊ သဘောကျပလာ:... (ကျပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဖြစ်ပျက် အဆုံးဟာလည်း ဒီလေးတောင် အဆုံး
မှာ ရှိမှာပဲ... (မှန်ပါ)။

ဖြစ်ပျက်က လေးတောင်ခန့် ရှိလို့ရိုရင်ဖြင့် ဖြစ်ပျက်
အဆုံး နိဗ္ဗာန်က ဘယ်နားရှိမတဲ့... (လေးတောင် အဆုံးမှာ
ရှိပါမယ်ဘုရား)။ လေးတောင်အဆုံးမှာ ရှိမှာဆိုတော့ လေး
တောင်တစ်လက်မလား။ လေးတောင်နှစ်လက်မလား။ ဒီလိုလုပ်
မနေနဲ့... (မှန်ပါ)။ လေးတောင် ပျောက်သွားတဲ့အခါမှာ ဒီ
လေးတောင်နေရာမှာ ပေါ်လာတာပဲ... (မှန်ပါ)။ ရှင်းပလား...
(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

လေးတောင် ပျောက်သွားလို့ရှိရင် (လေးတောင်နေရာ
မှာ ပေါ်လာပါတယ်)၊ လေးတောင်နေရာမှာ ပေါ်လာတယ်ဆိုတာ
သေချာကြပလား... (သေချာပါပြီဘုရား)။

သွေ့...ဒါဖြင့် ကျေပ်တို့ ဒုက္ခ ခံနေလို့ နိရောဓ ငံပံနေ
တယ်... (မှန်ပါ)။ သေသေချာချာ မှတ်ပါ၊ ဒီဉာဏ်ရှေ့က ဒုက္ခ
ဖုံးနေလို့ နိရောဓ မမြင်ရတာ... (မှန်ပါ)။ ရှင်းပလား... (ရှင်း
ပါပြီဘုရား)။

ရှေ့က ဘာဖုံးနေသတဲ့... (ဒုက္ခ ဖုံးနေပါတယ်ဘုရား)။
ဒုက္ခ ဖုံးနေတော့ နိရောဓ နိဗ္ဗာန်... (မမြင်ရပါဘုရား)။

သွေ့... ဒါဖြင့် မောင်နိုင်၊ ဒီလိုလုပ်ကြပေတော့ ငု
ကို ငဲနဲ့ စားလိုက်တော့ (သူည်ပါ)။ ငုကို ငဲနဲ့ စားလိုက်ရင်

- ၄၉ -

ကုန်ရော... (မှန်ပါ)၊ မကုန်ဘူးလား... (ကုန်ပါတယ်ဘုရား)။

င့်ကို င့်နဲ့ စားလိုက်ရင် (ကုန်သွားပါတယ်ဘုရား)၊
အင်း င့်ကို င့်နဲ့ စားလိုက်တော့ ကုန်သွားတာပဲတဲ့၊ ဒီမှာလည်း
ဒကာ၊ ဒကာမတို့ ခန္ဓာငါးပါးကို မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးနဲ့ စားပစ်လိုက်
တော့ (မှန်ပါ)။ ခန္ဓာငါးပါးကို မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးနဲ့ စားပစ်လိုက်တော့
ဖြစ်ပျက်တွေ ကုန်မသွားပေဘူးလား (ကုန်သွားပါတယ်ဘုရား)။

အဲ ဖြစ်ပျက်တွေ ကုန်သွားတော့ လေးတောင်စလုံး
ကုန်သွားလိမ့်မယ် (မှန်ပါ)၊ ခန္ဓာက လေးတောင်ရှိတာကိုး (မှန်
ပါ)၊ လေးတောင်စလုံး ကုန်သွားတော့ ဒီနေရာမှာ နိဗ္ဗာန်ဟာ
လေးတောင် ပေါ်လာမှာပဲ... (မှန်ပါ)၊ ဘာပေါ်လာသတုံး...
(လေးတောင်၊ လေးတောင် ပေါ်လာပါတယ်ဘုရား)၊ အဲ င့်ကို
င့်နဲ့ စားလိုက်တဲ့ အခါကျတော့ ပေါ်လာသလိုပေါ့လေ၊ လေး
တောင်စလုံး ပျောက်သွားပြီးသကာလ လေးတောင်ပျောက်တာ
ပေါ်လာသလို (မှန်ပါ)၊ ဒကာ၊ ဒကာမတို့ ခြေလည်း ရှာမတွေ့ဘူး၊
ခေါင်းလည်း ရှာမတွေ့ဘူး၊ သဘောကျပလား... (ကျပါပြီ)။

ခြေတွေ၊ ခေါင်းတွေ... (ရှာမတွေ့ပါဘုရား)၊ ရှာမရတွေ。
တော့ဘူးဆိုသဖြင့် ခြေတို့၊ ခေါင်းတို့ဟာ ဒုက္ခသစ္ာပဲ၊ ဒုက္ခသစ္ာ
ပျောက်သွားတဲ့ နေရာမှ လေးတောင်နေရာမှာ နိဗ္ဗာသစ္ာ
လေးတောင် ပေါ်တယ်လို့ မောင်နိုင်တို့ မှတ်လိုက်... (မှန်ပါ)။

ဒုက္ခသစ္ာလေးတောင် ပျောက်တဲ့ နေရာမှာ... (နိဗ္ဗာသ
သစ္ာလေးတောင် ပေါ်ပါတယ်ဘုရား)။

သော်...ဒါဖြင့် ဒကာ၊ ဒကာမတွေ စဉ်းစဉ်းစားစား

- ၅၀ -

နဲ့ တရားကို နာကြည့်ပါတဲ့ အောင်...နိဗ္ဗာန်ကို ဘယ်သူ
ကွယ်နေပါလိမ့်မလဲ... (ဒုက္ခသစ္ာ ကွယ်နေပါတယ်ဘုရား)၊
ဒုက္ခသစ္ာ ကွယ်နေတယ်... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒုက္ခသစ္ာ ဆုံးသွားတော့ နိရောဓသစ္ာ ပေါ်လာတယ်
ဒုက္ခသစ္ာ ဆုံးသွားတော့ နိရောဓသစ္ာ ဖျပ်ဆို ပေါ်လာ
တယ်... (မှန်ပါ!)။

ဒါဖြင့် နိရောဓသစ္ာ ဘယ်သူ ကွယ်နေပါလိမ့်... (ဒုက္ခ
သစ္ာ ကွယ်နေပါတယ်ဘုရား)၊ မှတ်ထား မှတ်ထား၊ ဒီဇ္ဈာ
ဘယ်တော့မှ မပြောသေးဘူးနော်... (မှန်ပါ!)။

နိရောဓသစ္ာဆိုတဲ့ နိဗ္ဗာန် ဘယ်သူ ကွယ်နေပါလိမ့်...
(ဒုက္ခသစ္ာ ကွယ်နေပါတယ်ဘုရား)၊ ဒုက္ခသစ္ာ ကွယ်နေတယ်
ဆိုတာ သေချာပလား... (သေချာပါပြီဘုရား)။

တစ်ခါ ဒုက္ခသစ္ာဆိုတဲ့ ဖြစ်ပျက်တောင် မတွေ့တဲ့
ပုဂ္ဂိုလ်ကျတော့ အဝိဇ္ဇာ ကွယ်နေတယ်လို့ မှတ်လိုက်... (မှန်ပါ!)၊
သဘောကျပလား... (ကျပါပြီဘုရား)၊ ရှင်းပလား... (ရှင်းပါ
ပြီဘုရား)။

အဲဒီတော့ ဆရာဘုန်းကြီးသည် ခင်ဗျားတို့ကို ဘယ်
လောက်ထိအောင် ဖယ်ဖယ်ပြီး သကာလ ပေးနေရတယ်ဆိုတာ
ပထမ အဝိဇ္ဇာကို ဖယ်ပေးရတယ်... (မှန်ပါ!)၊ အဝိဇ္ဇာ ရှိနေပြန်
ရင် ဖြစ်ပျက်ကို မတွေ့နိုင်ဘူး။ တွေ့သေးရဲ့လား... (မတွေ့ပါ
ဘုရား)။

- ၅၁ -

အဝိဇ္ဇာရှိနေရင်... (ဖြစ်ပျက်ကို မတွေ့ခိုင်ပါဘုရား)။

သူကလည်း နည်းတဲ့မောင်တိုက်မှ မဟုတ်ဘဲ... (မှန်ပါ)။
ဒီရှိတဲ့ဥစ္စတွေ အကုန်မမြင်အောင် ဖုံးထားတယ် ဆိုတာကော
သေချာပလား... (သေချာပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် အဲဒါကိုလည်း ဖြစ်ပျက်တွေ့တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်များမှာ
ဆရာဘုန်းကြီး ပေးတာကို မှတ်ရမယ်... (မှန်ပါ)၊ အဝိဇ္ဇာ
ဖယ်ချပေးလိုက်တယ်... (မှန်ပါ)၊ သဘောကျေပလား...
(ကျေပါပြီဘုရား)။

ဆရာမပါရင် မပြီးပါဘူး

ဒါကြောင့် သောတာပန် တည်ချင်လို့ရှိရင် ဆရာ မပါ
ရင် မပြီးပါဘူး ဆိုတဲ့ဥစ္စ မောင်နိုင် ကျေနပ်ပလား... (ကျေနပ်
ပါပြီဘုရား)။

ဘာဖယ်ပေးရသလဲ... (အဝိဇ္ဇာပါဘုရား)၊ အဝိဇ္ဇာ
ဖယ်ပေးနေတယ်... (မှန်ပါ)၊ ဖယ်ပုံဖယ်နည်း ပေးတာနော်...
(မှန်ပါ)။

သွားပြီးသကာလ ဥပမာ မောင်နိုင်တို့ သစ္စဘုန်ရှိတဲ့
အဝိဇ္ဇာကို ယူပြီးသကာလ ဖယ်တာတော့ မဟုတ်ဘူး၊ ဖယ်နည်း
ပေးရတယ်... (မှန်ပါ)၊ မပေးရဘူးလား... (ပေးရပါတယ်
ဘုရား)။

ဖယ်နည်းပေးတော့ ဝေဒနာကလေး ပေါ်ရင် ကြည့်စမ်း
ပါကွာ၊ နာသလား၊ ယားသလား၊ အဲဒါကလေး ကြည့်ကွာဆိုတော့

ယားတာကလေးတွေ တွေ့ပြီဘရား၊ နာတာကလေးတွေ တွေ့တွေ့ပြီ
ဘရား၊ အဲဒါ ဝေဒနာတွေ့ပြီကဲ... (မှန်ပါ)၊ ကောင်းတာ
ကလေးလည်း မင်း မတွေ့ဘူးလား၊ တွေ့ပါပြီဘရား၊ အဲဒါဝေဒနာ
တွေ့ပြီကဲဆိုတော့ အရင်တုန်းက မတွေ့တာတွေဟာ ဘယ်လို
ယားယား၊ ဘယ်လိုနာနာ၊ ငါတွေ သူတွေ ထင်နေတာကို: ...
(မှန်ပါ)၊ ဝေဒနာကို တွေ့လိုက်ကဲလား... (မတွေ့ပါဘရား)၊
အခုတော့ ဝေဒနာကလေးတွေ မှတ်လိုက်ဆိုတော့ ငါ သူ
တည်းဟူသော အဝိဇ္ဇာတွေက ဘယ်နှယ်နေသတုံး... (ချုပ်ပါတယ်
ဘရား)။

ဘရားနာမှ စခမ်းနှင့် ဖယ်နှင့်တယ်

အဲဒီအဝိဇ္ဇာကို ဖယ်ပေးတာကတော့ တရားနာမှ ဖယ်
နှင့်ကြတယ်... (မှန်ပါ)၊ တရားမနာတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်က... (မဖယ်နှင့်
ပါဘရား)၊ မဖယ်နှင့်ဘူးဆိုတာ သေချာပလား... (သေချာပါ
ပြီ)၊ ဒါဖြင့် ၁-နံပါတ် ဖယ်ပေးတာက ဆရာတာဝန်... (မှန်ပါ)၊
သဘောကျေပလား... (ကျပါပြီဘရား)။

၂-နံပါတ် ဖယ်ရမှာက ယောကိတာဝန်... (မှန်ပါ)၊ ၁-
နံပါတ် ဖယ်ပေးရမှာ... (ဆရာတာဝန်ပါဘရား)။

၂-နံပါတ်ဆိုတဲ့ ဖြစ်ပျက်ကြီးကိုတဲ့ ရွှေဖန်များလို့ရှိရင်
ဖြင့် ဖြစ်ပျက်တွေ ဆုံးသွားမှာပဲ (မှန်ပါ)၊ မဆုံးပေဘူးလား...
(ဆုံးပါတယ်ဘရား)။

အဲဖြစ်ပျက်တွေ ဆုံးသွားတော့ ဒါကတော့ ကိုယ့်ဟာ

ကိုယ် ဖယ်မှ ရမယ်(မှန်ပါ)၊ ကိုယ့်ဟာကိုယ် ဒီဉာဏ် ဒုက္ခသစ္ာမှ အစစ်ပါပဲ ဆိုတဲ့ ဉာဏ်နဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်မှ သူက ဖျပ်ဆို လေးတောင် ချုပ်သွားမှကိုး မောင်နိုင်ရာ... (မှန်ပါ)၊ လေးတောင်ပြည့်တဲ့ ခန္ဓာကြီး မပျောက်ပေဘူးလား... (ပျောက်ပါ တယ်ဘုရား)။

လေးတောင်ရှိတဲ့ ခန္ဓာကြီး ပျောက်သွားတဲ့ အခါကျတော့ လေးတောင်ရှိတဲ့ နိဗ္ဗာန် သော်... ဒုက္ခ လုံးဝမတွေ. တော့ ပါလားဆိုတဲ့ ဒီဉာဏ်ဟာ ဒုက္ခ လုံးဝမတွေ. တာနဲ့ တည့် မနေပေဘူးလား... (တည်နေပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် လေးတောင် ပျောက်ရင် ဒကာ၊ ဒကာမတို့ လေးတောင်သာ ပျောက်ပစေ၊ နိဗ္ဗာန် ရောက်လာတာပဲ... (မှန်ပါ)၊ သဘောကျပလား... (ကျပါပြီဘုရား)။

နိဗ္ဗာန်သည် ခန္ဓာနဲ့ စပ်စနေထယ်

ဒါဖြင့် နိဗ္ဗာန်သည် ဒကာ၊ ဒကာမတို့ သေသေချာချာ မှတ်ပါ၊ ခန္ဓာနဲ့ စပ်နေတယ်လို့ မှတ်... (မှန်ပါ)၊ ဟောဒါးပါးနဲ့ (စပ်နေပါတယ်ဘုရား)၊ စပ်နေတော့ကို နိဗ္ဗာန်နဲ့ ခန္ဓာနဲ့ ဟာက စပ်နေတယ်လို့ ဆိုရင် မလွှာပါဘူး (မှန်ပါ)။ သဘောကျပ လား... (ကျပါပြီဘုရား)။

ဘာကြောင့်တုံးဆိုတော့ ခန္ဓာပျောက်သွားပြန်တော့လည်း နိဗ္ဗာန်က ပေါ်ပေါက်လာတယ်... (မှန်ပါ)။

ခန္ဓာပျောက်တော့ (နိဗ္ဗာန် ပေါ်ပေါက်ပါတယ်ဘုရား)။

- ၅၄ -

ခန္ဓာပြောက်တော့ နိဗ္ဗာန်က ပေါ်ပေါက်လာတယ်ဆိုတာ သေချာ
ပလား... (သေချာပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ကျူပ်တို့သည် ခန္ဓာမတွေ.တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဖြင့် ခန္ဓာ
ဖြစ်ပျက်ကိုမှ မတွေ.တဲ့ပုဂ္ဂိုလ် ခန္ဓာပြောက်ဖို့အရေး ဝေးပါသေး
ရဲ့... (မှန်ပါ)။

မြတ်စွာဘုရားနဲ့သီကြား တွဲဟောသောနဲ့

ခန္ဓာမှ မပြောက်လို့ရှိရင်လည်း နိဗ္ဗာန်ရောက်ဖို့အရေး
ဝေးပါသေးရဲ့... (မှန်ပါ)။ ဆိုထိုက် မဆိုထိုက်... (ဆိုထိုက်ပါတယ်
ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒကာ၊ ဒကာမတို့ သီကြားနဲ့ ဘုရား တွဲဟောတဲ့
နဲ့ဖြစ်သောကြောင့် ဘုရားက သခိုရတရား ပျက်တတ်သည်။
ဘာတဲ့တဲ့... (မမေ့ကြနဲ့)။

သီကြားက ပရိနိဗ္ဗာန် စံပြီးသောအခါကျတော့ နောက်
ထပ် သခိုရတရားဆုံးအောင် လိုက် လိုက်... (မှန်ပါ)၊ သဘော
ကျပလား... (ကျပါပြီဘုရား)။

သခိုရတရားဆုံးအောင်သာ လိုက်လို့ရင် အသခံတ
ာတ် နိဗ္ဗာန်မြတ်ဆိုတာ သခိုရတရား အဆုံးမှာရှိတယ်... (မှန်
ပါ)၊ ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဘုရားက ဘာတဲ့တဲ့

ဒါဖြင့် ဘုရားက ဘာတဲ့တဲ့... (သခိုရတရားပျက်တတ်
သည် မမေ့နဲ့)၊ သခိုရတရား မမေ့နဲ့၊ သူကတော့ ဝိပသုနာ

- ၁၁ -

ခရီးပြတယ်...(မှန်ပါ)၊ ရှင်းပလား...(ရှင်းပါပြီဘရား)။

စိပသာနာ လမ်းဆုံးကျတော့ သိကြားကနေ ကူလိုက်ပါတယ်...(မှန်ပါ)။

သူအတွေအနောမတိနဲ့ ကူတာလား၊ ဘုရားဆီက နည်းယူထားပြီး ကူတာလား...(ဘုရားဆီက နည်းယူထားပြီး ကူတာပါဘရား)။

အဲဒီ သခ္ပါရအဆုံး လိုက်လိုက်ပါ...(မှန်ပါ)၊ အဲဒါဘယ်သူက ကူတာပါလိမ့်...(သိကြားက ကူတာပါဘရား)။

ဒါဖြင့် ဘုရားက သခ္ပါရတရား ပျက်တတ်သည်။ (မှန်ပါ)၊ သိကြားက သခ္ပါရတရားအဆုံး လိုက်လိုက်နိုင် နိုင်းများနဲ့ ဆိတာ သိကြားက ကူပေးလိုက်တယ်...(မှန်ပါ)၊ ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘရား)၊ ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့ ဘုရားကိုလည်း မမေ့ပါနဲ့၊ သိကြား ကူညီတာကိုလည်း...(မမေ့ပါနဲ့)။

သိကြားက ဘယ်လို့ ကူလိုက်သတုံး

သိကြားက ဘယ်လို့ ကူလိုက်သတုံး...(သခ္ပါရတရားဆုံးအောင် လိုက်ပါတဲ့ဘရား)။

သခ္ပါရတရားဆုံးအောင်လိုက်၊ အဲဒါ နိုင်းများနဲ့ သူက ကူလိုက်တယ်...(မှန်ပါ)၊ ဒီလိုဆိုလိုက်တော့ ကျူပ်တို့မှာ ဘာလို နေသေးသတုံး...(ဘာမှ မလိုပါဘရား)၊ အကုန်ပြည့်နေပြီ... (မှန်ပါ)၊ ဖြစ်ပျက်လည်း တွေ့အောင် ရှာတတ်ပြီ၊ ဖြစ်ပျက်အဆုံးလည်း (တွေ့အောင်ရှာတတ်ပါပြီဘရား)၊ တွေ့အောင် ရှာတတ်ပြီ အိမ် အကုန်ပြည့်နေပြီ။

- ၅၆ -

ဉာဏ်နဲ့ မင်္ဂလာက် ရသွားတယ်... (မှန်ပါ)။

ဂိပသုနာဉာဏ်

သခ္စာရတရား ပျက်တတ်သည်လို့ ရူတဲ့ဉာဏ်ကတော့
ဘာဉာဏ် ခေါ်ကြမယ်... (ဂိပသုနာဉာဏ်ပါ)၊ သဘောကျပ
လား... (ကျပါပြီဘုရား)။

သခ္စာရ ဆုံးအောင် လိုက်ပါဆိုလို့ ဆုံးသွားတဲ့ဉာဏ်
ဘာဉာဏ်ခေါ်ကြမလဲ... (မင်္ဂလာက်ပါဘုရား)။

မင်္ဂလာက်လာတာချည့်ပဲ

ဒါဖြင့် ဂိပသုနာဉာဏ်နဲ့ မင်္ဂလာက်ပဲရှိတယ်...
(မှန်ပါ)။

ကိုစံလှ ဘယ်နှစ်ဉာဏ်ရှိသလဲ... (နှစ်ဉာဏ်ရှိပါတယ်
ဘုရား)။

အဲ... ဂိပသုနာ အလုပ်လုပ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ဂိပသုနာ
ဉာဏ်လာပြီး မင်္ဂလာက်လာတာတာချည့်ပဲဆိုတာကိုလည်း တစ်ထပ်
ချသာ မှတ်ပါတော့၊ သေချာပါပြီ... (မှန်ပါ)၊ ရှင်းပလား... (ရှင်း
ပါပြီဘုရား)။

ကဲ...ယနေ့ ဒီတွင် တော်ကြည့်စို့။

သာဓု...သာဓု...သာဓု။